

" YKSINKERTAISESTI HARE KRISHNOJA EI HALUTTU TUONNE "

KRISHNA-LIIKKEEN KOKEMUKSET HELSINGIN TILAHANKKEESTA
VUOSINA 2012-2014

Gurmann Saini
Maisterintutkielma
Kulttuurit ja yhteisöt muuttuvassa maailmassa
Historian ja etnologian laitos
Jyväskylän yliopisto
Kevät 2022

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Tiedekunta Humanistis-yhteiskuntatieteellinen	Laitos Historian ja etnologian laitos
Tekijä Gurmann Saini	
Työn nimi " YKSINKERTAISESTI HARE KRISHNOJA EI HALUTTU TUONNE" - Krishna-liikkeen kokemukset Helsingin tilahankkeesta vuosina 2012–2014.	
Oppiaine Kulttuurit ja yhteisöt muuttuvassa maailmassa	Työn laji Maisterintutkielma
Aika Kesäkuu 2022	Sivumäärä 46
Tiivistelmä <p>Tämän maisteritutkielman aiheena on tutkia Krishna-liike ISKCON Suomessa -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan vuosien 2012–2014 Helsingin temppelin tilahankkeen projektiryhmän kokemuksia. Työssä selvitän, että millaisia olivat projektissa mukana olleiden Krishna-liikettä edustavien kokemukset tilahankkeesta ja sen aikana tapahtuneista merkittävää julkisuutta herättäneistä tapahtumista.</p> <p>Vuonna 2012 Krishna-liikkeen silloisen Helsingin temppelin vuokrasopimus oli tulossa päätökseen. Siitä alkoi tilahanke, jonka tavoitteena oli löytää uusi tila temppelitoiminnalle. Krishna-liikkeelle kaupungin virkamiesten toimesta ehdotettu Puotilan kartano myytiin toiselle toimijalle Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan yllätyspäätöksellä, josta alkoi intensiivinen tilataistelu kartanotilasta. Krishna-liikkeen kokemasta epäoikeudenmukaisuudesta päätöksenteossa uutisoitiin paljon mediassa.</p> <p>Työn aineistona on käytetty liikkeen omia tilahankkeen suunnitelmia, Helsingin kaupungin asiakirjoja tilahankkeen osalta sekä haastateltu median edustajaa, siitä miten asiat päättyvät julkisuuteen ja miten näkökulmia kehystetään uutisissa. Varsinaisia kokemuksia analysoin teemahaastatteluiden pohjalta, johon osallistuivat projektissa eri tavalla mukana olleet toimijat. Lisäksi tutkin kokemuksia liikkeen edustajien medialle antamien kommenttien pohjalta, jotka ilmenevät uutisartikkeleista. Aineiston analysointimenetelmänä on käytetty sisällönanalyysia. Aineiston perusteella nousee esiin neljä teemaa, joita jokainen haastateltava korosti. Teemat ovat 1) syrjinnän tunne, 2) pettymys prosessiin ja luottamuksen menetys, 3) toiveikkuus ja 4) tyytyväisyys nykytilaan.</p> <p>Krishna-liikkeen kokemukset olivat selkeästi huonoja, mutta Helsingin kaupungin tekemät korjaustoimenpiteet miellyttivät, sillä kaupunki tarjosi liikkeelle Malminkylän kartanon. Malminkylän kartanon tilat olivatkin parempia sen kunnan ja Krishna-liikkeen toiminnan kannalta kuin Puotilan kartanon tilat.</p>	
Asiasanat: Uskonnot, tilahanke, temppeli, Krishna-liike	
Säilytyspaikka: Jyväskylän Yliopiston kirjasto	
Muita tietoja	

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	SUOMALAINEN USKONTOJEN KENTTÄ VÄHEMMISTÖUSKONTOJEN NÄKÖKULMASTA	3
2.1	Valtionavustukset	4
2.2	Krishna-liike ISKCON Suomessa	5
2.2.1	Tilan merkitys Krishna-liikkeelle	6
3	KRISHNA-LIIKKEEN TILAHANKE JA SEN JULKISUUS	8
3.1	Tilahankkeen tausta	8
3.2	Puotilan kartanon tausta	9
3.2.1	Tarjousneuvottelut ja tarjoajat	9
3.3	Lautakunnan yllätyspäättös ja oikaisuvaatimukset	10
3.3.1	Oikaisuvaatimukset ja uusi tarjouskauppa	13
3.4	Malminkylän kartano	14
3.4.1	Kunnallisvalitus Malminkylän kartanosta	15
3.5	Median uutisointi	15
3.5.1	Miten media kehystää uutisia?	16
4	TUTKIMUS	18
4.1	Metodi ja aineistokeruutapa	19
4.2	Aineiston analysoinnin prosessi	21
5	TULOKSET	23
5.1	Taustakysymykset	23
5.2	Teemat	23
5.2.1	Syrjinnän tunne	24
5.2.2	Pettymys päätöksentekoprosessiin ja luottamuksen heikentyminen Helsingin kaupunkiin.	25
5.2.3	Toiveikkuus	26
5.2.4	Tyytyväisyys nykytilaan	27
5.2.5	Mediassa esillä olevat kokemukset	28
5.2.6	Näkökulmaerot kokemuksissa	29
6	YHTEENVETO	31
6.1	Loppupäätelmä	31
6.2	Tutkimuksen luotettavuus	33
6.3	Jatkotutkimuksen kysymykset	34

LÄHTEET 35

LIIKTEET 40

LIIKTEET

1 JOHDANTO

Tutkielmassani tutkin Krishna-liike ISKCON Suomessa -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan kokemuksia Krishna-temppelin tilahankkeesta. Temppelin tilahanke toteutettiin projektina vuosina 2012-2014. Projekti oli liikkeen toiminnan kannalta merkittävä, sillä 1980-luvulta lähtien Suomessa toiminut Krishna-liike oli jäämässä ilman varsinaista toimintapaikkaa vuoden 2012 loppupuolella.

Krishna-liike on uskonnollinen yhdyskunta, jonka toiminta perustuu hindulaisuuden Vaishnava-koulukunnan oppeihin. Suomalaisessa katukuvassa Krishna-liikkeen jäsenet eli Hare Krishnat tunnetaan kasvisruuasta, laulukulkueista kadulla ja kirjojen levityksestä.

Tutkimuskysymykseni on se, että millaisia olivat projektissa mukana olleiden Krishna-liikettä edustavien kokemukset tilahankkeesta ja sen aikana tapahtuneista merkittävää julkisuutta herättäneistä tapahtumista.

Liikkeen silloisen temppelin vuokrasopimuksen tullessa päätökseen alkoi tilahanke, jonka tavoitteena oli löytää uusi tila temppelitoiminnalle. Tilahankkeesta tuli projekti, jossa mukana olivat Krishna-liikkeen lisäksi muun muassa paikalliset hindut, Suomessa asuvat intialaiset sekä Helsingin kaupunki. Hyvin yksinkertaiselta vaikuttavan tilahankkeen tielle tuli kuitenkin lukuisia esteitä, joita puotiin paljon julkisuudessa.

Pitkään Helsingin kaupungin toimesta valmisteltu tarjouskauppa Puotilan kartanoon liittyen toi mukanaan epäselkeitä sääntöjä, ja lopuksi Krishna-liikkeelle virkamiesesityksellä luvattu tila myytiin viime hetken lautakunnan päätöksellä toiselle toimijalle. Julkisuudessa media tarttui asiaan, sekä monet lautakunnan jäsenet nostivat tarjouskaupan epäkohtia. Valmisteilla oli myös oikaisuvaatimus lautakunnalle sekä hallinto-oikeuteen Krishna-liikkeelle epäsuotuisan päätöksen johdosta. Lopuksi Krishna-liike sai toisen tilan kaupungin tarjoamana, jossa ilmeni myös pieniä hidasteita.

Perehdyn tutkimuksessani tilahankkeeseen kokonaisuutena. Millainen oli uuden tilan tarve? Miten Krishna-liikkeen tilaprojekti käynnistyi? Entä millaisia olivat siihen liittyvät merkittävät käännekohdat, onnistumiset ja epäonnistumiset. Lisäksi sitä, miten median vaikutus näkyi liikkeen tilahankkeessa?

Krishna-liikkeen kokemuksia yleisesti tai kyseisen aiheen tiimoilta ei ole aikaisemmin tutkittu. Julkisuudessa käydyn keskustelun mukaan vapaaehtois pohjalta toimivan vähemmistöuskonnon yhdyskunnalla, Krishna-liikkeellä oli sanottavansa.

Tapaus on merkityksellinen myös yhteiskunnallisesti vähemmistöuskontojen aseman kannalta. Millaiset mahdollisuudet vähemmistöuskonnolla on toimia julkisten tahojen kanssa? Keitä suositaan päätöksenteossa, entä keillä on erityisasema kunnallisessa päätöksenteossa.

Maisteritutkielmassani käytän aineistona liikkeen omia tilahankkeen suunnitelmia, Helsingin kaupungin asiakirjoja tilahankkeen osalta sekä haastattelen median edustajaa ymmärtääkseni miten asiat päätyvät julkisuuteen ja miten näkökulma valitaan.

Varsinaisia kokemuksia analysoin haastatteluiden pohjalta, johon osallistuivat projektissa eri tavalla mukana olleet toimijat, kuten Krishna-liikkeen johtaja, temppelin luostarin nykyinen ja entinen asukas sekä seurakunnan jäsenet. Lisäksi tutkin kokemuksia liikkeen edustajien medialle antamien kommenttien pohjalta, jotka ilmenevät uutisartikkeleista. Temppelin johto, luostarin asukkaat ja seurakunnan jäsenet tuovat erilaisia näkökulmia samaan projektiin, josta on kokemusten tutkimisessa apua.

Työn tavoitteena on tutkia projektissa mukana olleiden kokemuksia. Lisäksi työstä ilmenee mitä kaikkea jo pitkään suomalaisessa yhteiskunnassa toimiva vähemmistöuskontoa edustava yhdyskunta voi kokea.

2 SUOMALAINEN USKONTOJEN KENTTÄ VÄHEMMISTÖUSKONTOJEN NÄKÖKULMASTA

Suomessa toimii patentti- ja rekisterihallituksen (30.4.2022) mukaan 493 uskonnollista yhdyskuntaa ja seurakuntaa. Nämä edustavat laajasti eri maailmanuskontoja, kuten hinduismia, kristinuskoa, juutalaisuutta, sikhiläisyyttä, islamia ja buddhalaisuutta. (Patentti- ja rekisterihallitus, 2022a.)

Suurin osa uskonnollisista yhteisöistä Suomessa toimivat yhdistyksinä tai yhdyskuntina. Uskonnot Suomessa, eli uskonnot.fi on Kirkon tutkimus ja koulutus - yksikön hanke, joka kerää ja ylläpitää tietokantaa Suomessa toimivista uskonnollista yhteisöistä. Tietokannassa on yli 900 uskonnollista yhteisöä, joista suurin osa eivät ole virallisesti rekisteröityä uskontoja tai organisaatioita vaan uskontotaustaisia ryhmiä. Tietokannassa ei ole listausta yhteisöjen paikallisyhdistyksistä- tai seurakunnista. (Illman ym., 2017, 9.)

Suomessa voi rekisteröidä uskonnollisen toiminnan myös yhdyskuntana. Rekisteröidyn uskonnollisen yhdyskunnan perustamiseksi täytyy olla vähintään 20 täysi-ikäistä henkilöä. Yhdyskunnan toimintaa ohjaa sen yhdyskuntajärjestys, jonka sisällön määrittää uskonnonvapauslaki. (Patentti- ja rekisterihallitus 2022b.)

Vuoden 2003 uskonnonvapauslaki toteaa seuraavasti:

”Rekisteröidyn uskonnollisen yhdyskunnan tarkoituksena on järjestää ja tukea uskonnon tunnustamiseen ja harjoittamiseen kuuluvaa yksilöllistä, yhteisöllistä ja julkista toimintaa, joka pohjautuu uskontunnustukseen, pyhinä pidettyihin kirjoituksiin tai muihin yksilöityihin pyhinä pidettyihin vakiintuneisiin toiminnan perusteisiin. Yhdyskunnan tulee toteuttaa tarkoitustaan perus- ja ihmisoikeuksia kunnioittaen.” (L 06.03.2003/453.)

Rekisteröidyn uskonnollisen yhdyskunnan on mahdollista laatia uskonnonopetus suunnitelma ja hakea vihkimisoikeutta. Lisäksi uskonnolliset

yhdyskunnat ja yhteisöt ovat oikeutettuja hakemaan jäsenmääräperusteista valtionapua. (Illman ym., 2017, 9.)

Vähemmistöuskontojen jäsenmäärän kasvuun vaikuttavat suomalaisten kiinnostuksen lisäksi myös maahanmuutto. Maahanmuuttajien joukosta kaksi kolmasosaa tilastoidaan uskontokuntaan kuulumattomiksi vaikka monet kokevat olevansa osa jotain uskonnollista perinnettä. Uskontokuntiin kuulumattomiksi tilastoidaan kaikki, jotka eivät kuulu johonkin rekisteröityyn uskonnolliseen yhdyskuntaan. Syy olla kuulumatta johonkin viralliseen uskonnolliseen yhdyskuntaan voi juontaa juurensa maahanmuuttajien lähtömaahan, jossa uskonnolliseen toimintaan osallistumisen ei ole vaatinut erillistä virallista jäsenyyttä. (Illman ym., 2017, 9.)

Lähtömaan poliittinen tilanne on voinut vaikuttaa siihen, että Suomessa asuvat uskonnollisen yhteisön edustajat ovat arkoja liittymään uskonnolliseen yhdyskuntaan ja eivät halua uskonnollisen kantansa julki valtion rekistereihin. Esimerkiksi Suomen vietnamilaisten buddhalaisten yhdyskunnan varapuheenjohtajan (2020) mukaan Suomessa asuvien vietnamilaisten epäluottamus juontaa juurensa vietnamilaisten kokemasta pelkotilasta. Esimerkiksi Vietnamissa, joka on sosialistinen maa, voi joutua ongelmiin, jos kuuluu uskonnolliseen yhteisöön. (Vuokko 2020). Yhdyskuntien jäsenmäärä taas heijastuu heidän saamiinsa valtionavustuksiin.

2.1 Valtionavustukset

Uskontoasioiden vastuuministeriönä toimiva opetus- ja kulttuuriministeriö palvelee uskonnollisia yhdyskuntia valtionavustusten ja muiden hankkeiden kautta määrärahojen puitteissa, jotka Suomen Eduskunta päättää vuosittain. Tuki palvelee hyvin isoja kansankirkkoja, mutta vähemmistöuskonnon osalta tuen määrä voi jäädä pieneksi. Suomessa ei kuitenkaan tueta uskonnollisten yhdyskuntien tilahankkeita valtion tasolta. Erityisesti poikkeuksena ovat evankelisluterilainen ja ortodoksinen kirkko, joilla on ollut vahva rooli yhteiskunnassa jo ennen Suomen itsenäistymistä. Tästä johtuen kirkot ovat saaneet rahoitusta keräämiensä verojen kautta. Verotuloilla kirkkojen seurakunnat hoitivat lainmääräämiä tehtäviä kuten, kirkkojen ja historiallisesti arvokkaiden rakennusten ylläpidon. Vuodesta 2016 talousarvioon tehtiin muutos, kun vuonna 2016 tuli valtion talousarvioon sitovasti kirjattu määräraha jaettavaksi seurakunnille aikaisemmin mainittujen tehtävien hoitamiseksi. (L 10.04.2015/430.)

Suomessa toimivien vähemmistöuskontokuntien yhdenvertaisuudesta on keskusteltu ajoittain. Suurimmat uudistukset valtion tasolta tehtiin vuoden 2001 Uskonnonvapauskomitean raporttiin perustuen, kun opetus- ja kulttuuriministeriössä valmisteltu valtionavustusjärjestelmä päivitettiin jäsenmäärän mukaiseksi. Ministeriö myöntää vuosittain eduskunnan määräämän summan yleisavustuksena rekisteröidyille uskonnollisille yhdyskunnille. Se jaetaan yhdyskunnille niiden jäsenmäärän mukaisesti. Yhdyskuntien saama avustuksen suuruus on näin ollen suoraan suhteessa yhdyskunnan jäsenmäärään. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2005, 15.)

2.2 Krishna-liike ISKCON Suomessa

Krishna-liike ISKCON Suomessa on virallinen uskonnollinen yhdyskunta, jonka toiminta Suomessa alkoi 80-luvulla. Liike rekisteröitiin 9. toukokuuta 1984. Krishna-liike Suomessa on osa kansainvälistä Krishna-tietoisuus-yhteisöä ISKCONia (International Society for Krishna Consciousness). Kansainvälisen liikkeen on perustanut Vaishnava-munkki ja oppiketjun henkinen opettaja Srila Abhay Charanaravinda Bhaktivedanta Swami Prabhupada vuonna New Yorkissa, 1966. (Krishna-liike ISKCON Suomessa 2022.)

Krishna-liikkeen toiminta ja filosofia perustuu tuhansia vuosia vanhaan Brahma Madhava Gaudiya Vaishnava -oppilasketjuun. Suomen Krishna-liikkeen tilat sijaitsevat Malminkylän kartanossa, Helsingissä Malmilla. (Krishna-liike ISKCON Suomessa 2022.)

Krishna-liikkeessä temppelit ja muut keskukset ovat alueellisesti ja kansainvälisesti katsottuna taloudellisesti itsenäisiä. Krishna-liikkeen toiminta on kasvanut Suomessa perustamisesta lähtien. Erityisesti toiminta on kasvanut vuodesta 2014, kun liike osti uudet toimitilat. (Paljakka 2020a.)

Krishna-liikkeessä palvelee aktiivisesti temppelipresidentti (johtaja), kymmeniä seurakuntalaisia sekä munkkiopiskelijoita erilaisissa tehtävissä Malmin pääkeskuksessa. Liikkeellä ei ole työntekijöitä vaan kaikki toimivat vapaaehtoisesti. Vapaaehtoisten merkitys on Krishna-liikkeessä suuri, sillä kaikki toiminta tehdään vapaaehtoistyön voimin. Isoimmista juhlatilaisuuksissa vapaaehtoisten määrä kasvaa kahdestakymmenestä neljäänkymmeneen. (Paljakka 2020a.)

Krishna-liikkeellä on jäseniä yli 100 henkilöä. Heidän toimintansa tavoittaa kuitenkin laajemman yleisön Krishna-liikkeen filosofian harjoittajia, suomalaisia ja eteläaasialaisia hinduja sekä muita joogasta tai meditaatiosta kiinnostuneita ihmisiä. Toiminta tavoittaa arviolta yli tuhat ihmistä vuodessa. Esimerkiksi liikkeen yksi suurimmista tapahtumista on Sri Krishna Janmashthami, jossa vieraili juhlapäivän aikana yli 1200 vierasta. (Paljakka 2020a.)

Krishna-liike ISKCON Suomessa nähdään myös vakaana hindulaisuutta edustavana uskonnollisena yhteisönä. Krishna-liike edustaa hindulaisuutta eri uskontojen välisissä yhteistyötilaisuuksissa, valtiollisissa kuulemisissa sekä myös liikkeen järjestämän uskonnonopetuksen kautta, johon osallistuvat etnistä taustaa olevien hinduperheiden lapsia. (Illman ym., 2017, 184–188.)

Hindulaisilla yhteisöillä ei ollut Suomessa varsinaista yhteistyöelintä, kunnes vuonna 2019 Krishna-liike perusti yhdessä Sri Caitanya Sangha ja Pujari association of Finland ry:n kanssa poliittisesti sitoutumaton suomalaisten hindulaisten yhteisöjen valtakunnallisen keskusjärjestön – Suomen Hindufoorumi ry:n.

Hindufoorumin tavoitteena on edistää hindulaisen kulttuurin tuntemusta Suomessa ja toimia hindulaisten yhteisöjen keskustelufoorumina ja ajatushautomona. (Suomen Hindufoorumi ry 2022.) Vuonna 2022 Suomen Hindufoorumi ry hyväksyttiin uskontojen yhteistyöjärjestön USKOT-foorumin tarkkailijajäseneksi (USKOT-foorumi 2022).

2.2.1 Tilan merkitys Krishna-liikkeelle

Kansainvälisesti Krishna-liikkeen toimintaan kuuluu ympäri maailmaa eri temppeleitä, luostareita, kasvisravintoloita ja maatiloja. Lisäksi joissakin maissa Krishna-liike pyörittää myös sairaaloita. Suomessa Krishna-liikkeen tilat ovat olleet käytössä pääosin temppeli- ja luostaritoiminnassa. Krishna-liikkeen keskuksien tarkoituksena on toimia henkisen koulutuksen keskuksina, missä vierailijat ja asukkaat voivat oppia enemmän Krishna-tietoisuudesta ja harjoittaa sitä. Krishna-liikkeessä on avoimet ovet kaikille vierailijoille. (Krishna-liike ISKCON Suomessa 2022.)

Krishna-temppelillä järjestetään päivittäisiä ohjelmia ja luentoja, joihin osallistuvat pääosin temppelin asukkaat ja muut seurakuntalaiset. Suomessa Krishna-temppelillä pidetään aamuisin ja iltaisin temppeliseremonioita, rukoushetkiä sekä toteutetaan alttaripalvontaa Sri Sri Gaura Nitai -nimisille alttarihahmoille. (Krishna-liike ISKCON Suomessa 2022.)

Temppeleissä järjestetään myös viikoittainen sunnuntaijuhla, joka on myös avoin kaikille kävijöille, ja se kerää yhteen laajemman seurakunnan viikoittain. Uskonnollisten seremonioiden lisäksi Krishna-temppeleillä voi osallistua erilaisiin palveluksiin vapaaehtoisena omien ominaisuuksien, osaamisen ja pätevyyden mukaan. Palveluksia ovat muun muassa alttaripalvelukset, hallintoasiat, talousasiat, keittiössä auttaminen, yleisötapahtumien järjestäminen, rakennusten ylläpito, piha-alueen ylläpito. Yhteisö toimii vapaaehtoisvoimin. (Krishna-liike ISKCON Suomessa 2022.)

Krishna-temppelein rakennukset toimivat myös luostarina munkki- ja nunnaopiskelijoille, jotka syventyvät Krishna-tietoisuuteen ja osallistuvat johonkin määriteltyn palvelukseen täyspäiväisesti. Nämä munkki- ja nunnaopiskelijat asuvat temppelein rakennuksissa. Krishna-liikkeen tilat toimivat myös kokoontumispaikkana liikkeen seurakunnalle eri uskonnollisten tapahtumien, koulutusten ja vierailujen kautta. Krishna-temppeleillä järjestetään papiston toimesta erilaisia vedalaisia seremonioita ja elämänkaaren liittyviä siirtymäriittejä, kuten häitä, perheseremonioita sekä hautajaistilaisuuksia. (Krishna-liike ISKCON Suomessa 2022.)

Krishna-temppeleillä pidetään pyhiin kirjoituksiin perustuvia kursseja ja seminaareja, joissa opetetaan muun muassa vedalaisesta maailmankuvasta, filosofiasta, kulttuurista sekä erilaisista käytännöntaidoista kuten kasvisruoan tekeminen ja johtamistaito. Kursseilla ja seminaareissa opettajina toimivat myös kansainväliset vieraat, kuten henkiset opettajat ja muiden maiden kokeneet Krishna-tietoisuuden harjoittajat. (Krishna-liike ISKCON Suomessa 2022.)

Tilojen merkitys uskonnollisille yhteisöille korostuu riippumatta uskonnosta tai sen suuntauksista. Tila, oli se sitten temppele, kirkko tai synagoga, toimii paikkana kokoontua ja rukoilla yhteisön kanssa.

Tila tarjoaa mahdollisuuden harjoittaa omaa uskontoaan turvallisessa paikassa. Tilan puute voi vaikeuttaa oman uskonnon harjoittamista. Tilan merkitystä voi tarkastella myös integraation näkökulmasta. (Martikainen 2004, 221.) Lausunnossaan Oasis-säätiön Helsingin suurmoskeijahankkeesta Martikainen & Pauna (2017) tuovat esiin erilaisia mahdollisuuksia mitä uskonnollinen tila voisi luoda. Lausunnossa korostuu, että yhteiskunnallisesti hyväksytty tila vahvistaisi kuuluvuutta suomalaiseen yhteiskuntaan, lisäisi ja vahvistaisi palveluita sekä tarjoaisi paikan uskontojen väliselle kohtaamiselle. (Martikainen & Pauna 2017.) Vaikka lausunto on laadittu Oasis-säätiön suurmoskeijahankkeelle, se nostaa esiin uskonnollisen tilan mahdollisuuksia yhteiskunnassa, jota voi soveltaa myös muihin uskonnollisiin tilakysymyksiin.

3 KRISHNA-LIIKKEEN TILAHANKE JA SEN JULKISUUS

3.1 Tilahankkeen tausta

Suomen Krishna-liikkeen pääkeskus ja temppeli oli vuoteen 2012 asti vuokralla Ruoholahdenkadulla, Helsingin Kampissa. Tilat olivat kerrostalohuoneistossa, joka oli muutettu temppelin toimintaan soveltuvaksi. Vuokrakokonaisuuteen kuului lisäksi luostari. Toiminnan kehittymisen ja kävijämäärän kasvun myötä, keskustelua isommasta tilasta alettiin käydä johtajatasolla. (Paljakka 2022.)

Vuonna 2012 Krishna-liike sai huoneiston omistajalta ilmoituksen sopimuksen irtisanomisesta. Nykyinen omistaja oli myymässä huoneistoa toiselle henkilölle, joka halusi remontoida huoneiston omaan asumiskäyttöön. Krishna-liike sai ilmoituksen kesäkuun 2012 alussa, siten, että tila on tyhjennettävä vuoden 2012 loppuun asti. Tilahanke alkoi pakon edestä, sillä 80-luvulta Suomessa toiminut liike olisi jäänyt ilman toimintapaikkaa. Krishna-liikkeen Suomen johto ja heidän kansainvälinen johtajansa Hänen Pyhyytensä Bhakti Vaibhava Swami Maharaja olivat yhteisymmärryksessä päättäneet, että liike lähtee ostamaan omaa paikka. (Paljakka 2022.)

Krishna-liike päätti tarkastella kaupungin tarjoamia tiloja. Helsingin kaupunki oli laittanut myyntiin monia vanhoja kiinteistöjä tai ilmaissut aikovansa myydä niitä. Selvitystyön jälkeen erääksi vaihtoehdoksi nousi esiin Itä-Helsingissä sijaitseva Puotilan kartano. Krishna-liikkeen projektitiimi päätti ryhtyä mukaan virkamiesten valmistelemaan tarjouskilpailuun laatien vaadittavat dokumentit ja tekemällä tarjouksen kiinteistöstä. (Paljakka 2022.)

Krishna-liikkeen projektitiimin apuna toimivat Krishna-liikkeen seurakunnan jäsenet, suomalaiset hindulaisuudesta kiinnostuneet aktiivit, Suomessa asuvat hindulaiset maahanmuuttajat, paikalliset ravintola- ja joogayrittäjät sekä moni liikettä sympatisoiva henkilö. Krishna-liikkeen tueksi muodostui isompikin joukko sen alle 200 virallisen jäsenen lisäksi. (Paljakka 2022.)

3.2 Puotilan kartanon tausta

Puotilan kartano on toiminut kohtaamispaikkana jo satoja vuosia 1500-luvulta lähtien. Varsinaisesti kartano rakennettiin vuonna 1540, jonka jälkeen se on toiminut eri tarkoituksiin asuinpaikkana, ratsutilana, kahvilana, pubina ja kokoustilana (Puotilan kartano 2022.)

Helsingin kaupunki yritti saada myyntii Puotilan kartanoa Helsingin kaupunginhallituksen päätöksellä (29/2010, § 965) palautettiin kiinteistölautakunnan käsitteelyyn Puotilan kartanon ja sen oheisrakennusten myyntiä varten. Tilakeskus järjesti tarjouskilpailun kartanosta 19.9.2011-31.10.2011 välisenä aikana. Tarjouskilpailussa ei tehty määräaikaan mennessä yhtään tarjouspyynnön mukaista ostotarjousta.

Tyhjillään oleva kartano ylitti uutiskynnyksen siihen kohdistuvan ilkvallan myötä. Asukkaiden huoli kartanon rapistumisesta ja kartanoon kohdistuvasta ilkvallasta välittyi kaupungille asti. (Anttonen 2012.) Ostajia ei kuitenkaan vielä löytynyt, sillä kartanon eräs epähoukutteleva tekijä oli sen suuri korjaustarve ja siihen vaadittava rahoitus. Helsingin kaupungin toimitilapäällikkö Markku Metsärannan mukaan kohde olisi vaatinut satojen tuhansien eurojen remontin. (Anttonen 2012.)

3.2.1 Tarjousneuvottelut ja tarjoajat

Helsingin Kaupungin tilakeskuksen jäädessä ilman hyväksyttäviä tarjouksia syksyn 2011 normaalissa tarjousmenettelyssä, päätti tilakeskus siirtyä niin sanottuun neuvottelumenettelyyn. Löytääkseen sopivia tarjoajia tilakeskus toteutti kesällä 2012 täsmämarkkinointia. Näiden neuvotteluiden aikana kaupunki sai neljä kappaletta tarjouksia, joista yksi tarjoaja veti tarjousesityksensä pois. (Kiinteistölautakunta 2013a.)

Ensimmäinen tarjoajista oli Krishna-liike ISKCON Suomessa, joka oli esittänyt 250 000 euroa rakennusten hankintaan ja suostunut tarjouspyynnössä esitettyyn tontin vuokrahintaa 26500 euroa vuodessa. Liike suunnitteli koulutusyksikköä, majoitusta, avoimia ravintola, - neuvottelu- ja kokoustiloja sekä kirjastoa. Lisäksi suunnitelmiin kuului kohteen restaurointi. (Kiinteistölautakunta 2013a.)

Toisena tarjoajista oli Alex Sirota -nimisen henkilön yhtiö, joka oli toimittanut majoituspalveluun liittyvän tarjouksen, jossa toimisi bed & breakfast -konseptin mukainen hotelli. Varsinaista kokous-, neuvottelu- tai ravintolatilaa ei toteutettaisi. Sirotan yhtiö tarjosi 36 000 euroa, eikä hankkeeseen liittynyt lähialueen asukkaiden toiveita avoimista tiloista. (Kiinteistölautakunta 2013a.)

Kolmas tarjoaja oli Jukka Ahon perustettava kiinteistöyhtiö nimeltä Puotilan kartanon puolesta. Yhtiön taustalla oleva ryhmä helsinkiläisiä toimijoita olivat jättäneet esityksen 18.12.2012 ja tarjouksen sisältöä oli täydennetty 27.12.2012 tulleella sähköpostiviestillä. Perustettavan yhtiön lukuun on esitetty 220 000 euron kauppahintaa rakennuksista ja maanvuokraksi 26 000 euroa. Yrittäjärühmän tavoitteena oli rakentaa ns. ”kulttuurikartano” asukkaille. (Kiinteistölautakunta 2013a.)

Kaupungin oman pöytäkirja-asiakirjan mukaan neuvottelut oli käyty syyskuun ja marraskuun välillä. Krishna-liikkeelle oli ilmoitettu, että tarjous tulee jättää viimeistään 14. syyskuuta 2012 kello 9. Tämä tieto ilmeni myös kaupungin palkkaaman konsultin Activalin tarjoustiedotteessa (Kiinteistölautakunta 2013a.) Kiinteistöyhtiö Puotilan kartanon puolesta oli jättänyt esityksen 18.12.2012, ja sisältöä oli täydennetty 27.12.2012 tulleella sähköpostilla (Kiinteistölautakunta 2013a.)

Puotilan kartanon puolesta -yhtiön tarjous yllätti, sekä lautakunnan että median myöhäisellä ajankohdallaan. Asiasta uutisoitiin Helsingin Sanomissa, jonka mukaan yrittäjärühmän taustalla oli myös puoluepoliittista liikehdintä. (Huhtanen 2012). Päätös myynnistä oli suunnitteilla tehdä kiinteistölautakunnan 10.1.2013 pidettävässä kokouksessa. Kokouksessa esittelijän pohjaesityksenä oli Puotilan kartanon myynti Krishna-liikkeelle. (Kiinteistölautakunta 2013a.)

3.3 Lautakunnan yllätyspätös ja oikaisuvaatimukset

Kiinteistölautakunnan 10.1.2013 pidetyssä kokouksessa lautakunta päätti vastoin alkuperäistä tilakeskuksen valmistelijan esitystä myydä Puotilan kartano

itähelsinkiläiselle yrittäjäryhmälle eli Jukka Ahon perustettavalle Puotilan kartanon puolesta -yritykselle (Kiinteistölautakunta 2013a).

Lautakunnan kokouksessa ilmeni selkeä jakauma päätettävän asian tiimoilta, eikä koko lautakunta niellyt lopullista päätöstä helpolla. Tarjouksen määräajan jälkeen tehty korotus ei ollut kaikkien lautakunnan jäsenten makuun, eikä sitä nähty asiallisena. Lautakunnan jäsen Tuomas Viskari (Vihr.) oli Tuula Paalimäen (Vihr.) kannattamana tehnyt käsiteltävän myyntipäätöksen palautusehdotuksen, niin että asia palautetaan valmisteluun, jotta kaksi parasta tarjouksen jättäjää voisivat tarkistaa omia tarjouksiaan ja heille varataan siihen yhtäläinen mahdollisuus. (Kiinteistölautakunta 2013a.)

Kokoomuksen edustaja Olli Saarinen, Jyrki Lohen kannattamana oli tehnyt vastaehdotuksen, jossa Puotilan kartano myytäisiin Jukka Ahon perustettavan kiinteistöyhtiö Puotilan kartanon puolesta -yhtiölle (Kiinteistölautakunta 2013a).

Kokouksessa äänestettiin tiukasti asian käsittelyn osalta. JAA-ehdotuksessa asian käsittelyä jatkettaisiin eli myyntipäätös tehtäisiin samaisessa kokouksessa. Ehdotus olisi asian palauttaminen uudelleen valmisteluun lautakunnan jäsen Viskarin esittämänä. Tiukka äänestys päättyi Jaa-äänien voittoon 5-4. Tyhjiä ääniä ei annettu. Lautakunta päätti jatkaa asian käsittelyä. (Kiinteistölautakunta 2013a.)

Asian käsittelyn jatkuessa käytiin toinen äänestys. JAA-ehdotuksena oli tilakeskuksen valmisteleva pohjaesitys eli Puotilan kartanon myynti Krishna-liikkeelle. Ehdotuksena oli Kokoomuksen Saarisen muutosesityksen mukaan kartanon myynti Jukka Ahon yritykselle. (Kiinteistölautakunta 2013a.) Äänet jakautuivat 5-3 Saarisen ehdotuksen puolesta. Tyhjää äänesti yksi edustaja. Tuomas Viskari ja Tuula Paalimäki jättivät eriävän mielipiteen. Eriävä mielipide selostaa lautakunnan jäsenten näkökulmasta tapahtumien kulkua ja tuo esiin seikkoja epäoikeudenmukaisuudesta ja epäyhdenvertaisuudesta Krishna-liikettä kohtaan. (Kiinteistölautakunta 2013a.) Eriävän mielipiteen kirjaus on laitettu alle kokonaisuudessaan, sillä se tuo kokonaisvaltaisen tilanearvion lautakunnan kokouksesta, joka muuten olisi ollut salainen ja suljettu ovin pidettävä:

“Kiinteistölautakunta on kokouksessaan 10.1.2013 päättänyt myydä Puotilan kartanon kiinteistön Jukka Aholle perustettavan kiinteistöyhtiö Puotilan kartanon puolesta -yhtiön lukuun 250 000 euron kauppahinnalla esittelijän esityksen vastaisesti.

Katsomme, että tehty päätös rikkoo yleisiä hyvän hallinnon periaatteita eikä kohtelee tarjouksen jättäneitä tahoja yhdenvertaisesti. Lautakunnan enemmistön hyväksymä tarjous lopullisessa muodossaan oli jätetty kiinteistövirastoon 9.1. eli noin vuorokausi ennen kokousta, jossa päätös tehtiin. Vastaavaa mahdollisuutta tarjouksen tarkistamiseen ei ollut esittelijän esittämän vaihtoehdon tarjoajalla eli Krishna-liike ISKCON Suomessa ry:llä. Mielestämme tarjoamistilanne on näiltä osin ollut epätasapuolinen ja kohtuuton muita kuin valittua tarjoajaa kohtaan.

Tosiasiallisesti lautakunnan enemmistön hyväksymällä tarjoajalla on ollut paremmat mahdollisuudet käyttää hyväkseen muista tarjouksista saamaansa informaatiota oman tarjouksensa hintatason määrittelyyn. Kiinteistölautakunnan olisi tullut varmistua siitä, että molempien kärkitarjoajien tarjoukset perustuvat mahdollisimman yhtenevään informaatioon sekä muista tarjouksista riippumattomaan arvioon hankkeen toteuttamismahdollisuuksista.

Katsomme, että ensisijaisesti kiinteistölautakunnan olisi pitänyt palauttaa asia uudelleen valmisteltavaksi siten, että kahdelle parhaan tarjouksen jättäneelle olisi varattu yhtäläinen mahdollisuus tarkistaa tarjoustaan ja asia olisi myöhemmin pitänyt ratkaista näiden tarkennettujen tarjousten perusteella. Koska asiaa ei päätetty palauttaa valmisteluun edellä mainitulla tavalla, asia olisi toissijaisesti tullut ratkaista esittelijän esityksen mukaisesti niiden tarjousten perusteella, jotka tarjoajat ovat jättäneet hyvissä ajoin ennen päätöksen tehnyttä kokousta. Tällöin 9.1. tehtyä Jukka Ahon perustettavan kiinteistöyhtiö Puotilan kartanon puolesta -yhtiön lukuun tehtyä tarkennettua tarjousta ei olisi tullut tarjoajien tasavertaisen kohtelun nimissä ottaa käsittelyyn. Katsomme, että lautakunnan enemmistön äänillä tehty päätös on omiaan heikentämään kaupungin uskottavuutta luotettavana ja tasapuolisena neuvottelukumppanina.”

Lisäksi Sole Molander (Kesk.) ja Kirsi Pihlaja (Vas). ilmoittivat päätökseen, että asia olisi tullut palauttaa uudelleen valmisteluun. (Kiinteistölautakunta 2013a.)

Yrittäjäryhmän viime hetken tarjouksen korottaminen nähtiin epäreiluna Krishna-liikkeen osalta, kun tarjouksummat olivat jo olleet julkisuudessa pitkään. Viime hetken muutokset pitkään valmisteilla olevaan asiaan pistivät liikkeen pohtimaan, oliko kyse uskontoon perustuvasta syrjinnästä tai liikkeen edustajan sanoin ”uskontorasismista”. (Mokkila 2013a.)

Menettely ei kiinteistölautakunnan mielestä ollut juridisesti väärä, mutta sen epäkohdat olivat myös päätöstä tehtäessä yrittäjäryhmän puolesta puhuvien lautakuntajäsenten tiedossa (Nironen 2013).

Päätöksenteon kannalta merkittävä muutos olivat syksyn 2012 kuntavaalit. Vaaleilla valittu uusi valtuuston oli määrä aloittaa 1.1.2013. Tämä tarkoitti

kiinteistölautakunnan osalta uutta kokoonpanoa 30.1. tammikuuta eteenpäin oleviin kokouksiin. (Kaupunginvaltuusto 2013.)

3.3.1 Oikaisuvaatimukset ja uusi tarjouskauppa

Helmikuun aikana julkisuudessa käytiin keskustelua lautakunnan menettelystä ja epätasa-arvoisesta kohtelusta (Mokkila 2013b). Krishna-liike oli jättänyt Helsingin kirjaamoon oikaisuvaatimuksen päätöksestä, jossa oli mukana Krishna-liikkeen lisäksi myös yli 37 paikallista toimijaa, jotka olivat vaatimassa muutosta päätökseen. (Kiinteistölautakunta 2013b.) Krishna-liike oli myös valmistelemaan mahdollista oikeudenkäyntiä asian tiimoilta (Mokkila 2013b.)

Kiinteistölautakunnan 21.3.2013 pidetyssä kokouksessa oli määrä käsitellä päätökseen liittyvät oikaisuvaatimukset. Krishna-liikkeen puolesta tukensa olivat kirjeen muodossa ilmaisseet myös turkulaiset uskonnontutkijat (Kiinteistölautakunta 2013c) ja Norjan Krishna-liikkeen edustajat (Kiinteistölautakunta 2013d).

Pohjaesityksenä oli esitetty kaikkien oikaisuvaatimusten hylkäystä (Konttinen & Keränen 2013). Lautakunta kuitenkin päätti pöydätä käsittelyn 21.3. pidetyssä kokouksessaan (Kiinteistölautakunta 2013e).

Kiinteistölautakunnan 4.4. pidetyssä kokouksessa oli tarkoitus jatkaa 21.3. kokoukseen saapuneita oikaisuvaatimuksia. Kokouksen valmistelijan hylkäysehdotuksesta huolimatta lautakunta päätti kumota oikaisuvaatimuksen kohteena olevan päätöksen ja palauttaa asian uudelleen valmisteltavaksi. (Kiinteistölautakunta 2013f.)

Tarjouskauppa alkoi alusta lautakunnan 4.4. päätöksen mukaisesti. Krishna-liikkeen ja heidän tukijoiden oikaisuvaatimukset edesauttoivat lautakunnan päätöstä (Keränen 2013). Merkittävin tekijä oli Krishna-liikkeen mainitsema oikaisu hallinto-oikeuteen, jonka myötä asiaa puitaisiin pitkään oikeudessa. Se ei olisi edistänyt kaupungin toivetta saada kartanon toiminta pyörimään kesällä. Lautakunta näki parhaaksi pyörtää aikaisemman kiinteistölautakunnan 10.1.2013 päätöksen ja aloittaa alusta. (Laitinen 2013.)

Tarjouskauppa alkoi uusiksi, ja uuden päätöksen Puotilan kartanon tulevaisuudesta oli määrä tehdä 27.6.2013 pidettävässä kiinteistölautakunnan kokouksessa (Kiinteistölautakunta 2013g).

3.4 Malminkylän kartano

Huhtikuun kokouksen ja kesäkuun kokouksen välissä käytiin paljon keskustelua Krishna-liikkeen ja kaupungin välillä. Krishna-liike oli valmistellut lautakunnan epäoikeudenmukainen päätöksen haastamista hallinto-oikeudessa. Liike vei valituksen lopulta hallinto-oikeuteen. (Paljakka 2022.) Helsingin kaupunki oli tarjonnut Krishna-liikkeelle vaihtoehtoisen tilan, jota ei julkisuuteen paljastettu ennen kesäkuun kokousta eli Malminkylän kartanoa (Sjöholm 2013).

Tarjouksesta huolimatta taustalla jatkui taisto Puotilasta, sillä liike halusi pitää mahdollisuuden Puotilan kartanoon vielä saatavilla. Krishna-liike odotti, että ehdot Malminkylän kartanosta täyttyisivät ensin ja neuvottelut saataisiin maaliin. (Paljakka 2022.)

Malminkylän kartanossa (Latokartanontie 9, (nyk. Vanha Helsingintie 14)) toimi Helsingin kaupungin ylläpitämä Malmin virkistyskeskus. 1800-luvun loppupuolella ja 1900-luvun alkupuolella olevat rakennukset olivat myös ison remontin tarpeessa. (Paljakka 2022.)

Liikkeen edustajan Tapio Paljakan mukaan ehdotus ei aluksi miellyttänyt, sillä Puotilan kartanon ostamiseen oli käytetty todella paljon rahaa. Lisäksi Puotilan kartano tuntui vielä siihen aikaan sopivalta paikalta. Malmi asuinalueena oli myös ihmeuttanut. Krishna-liike tutustui kohteeseen paikan päällä ja asiakirjojen kautta. Jälkeenpäin oli myös selvinnyt, että Puotilan kartanoon ei olisi voinutkaan tehdä sellaisia toivottuja muutoksia, kuten ullakon muuttamiseksi asuintilaksi. Malminkylän kartano vaikutti täten houkuttelevammalta paikalta, johtuen muun muassa alueen ystävällisistä naapureista, paremmassa kunnossa olevista rakennuksista sekä suunnitelmien, kuten asuintilojen paremmasta sovellettavuudesta. Liike päätti tarttua tarjoukseen. (Paljakka 2022.)

Kiinteistölautakunnan kesäkuun kokouksessa oli pöydällä sekä Puotilan kartanon, että Malminkylän kartanon kohtalo. Pohjaesityksenä oli myydä Malminkylän kartano Krishna-liikkeelle ja Puotilan kartano yrittäjäryhmälle, joka aikaisemminkin tavoitteli kyseistä kartanoa. Lautakunnan edustajien mielestä tällä kertaa päätös meni helposti läpi. (Sinervä 2013.)

Näin kävikin, kun lautakunta päätti pohjaesityksen mukaisesti, ja Krishna-liike sai Malminkylän kartanon 250 000 euron summalla (Kiinteistölautakunta 2013g). Vasta päätöksen jälkeen, Krishna-liike veti hallinto-oikeuden valituksen pois (Paljakka 2022).

3.4.1 Kunnallisvalitus Malminkylän kartanosta

Uusia hidasteita tuli matkaan, kun paikalliset kaksi asukasta olivat tehneet kuntalaisvalituksen päätöksestä myydä Malminkylän kartano Krishna-liikkeelle. He perustelivat, että kohde olisi pitänyt myydä tarjouskaupan perustein. Kiinteistölautakunta oli hylännyt valituksen 22.8.2013 kokouksessaan. Tämän jälkeen valituksen tekijät olivat hakeneet oikaisua päätökseen hallinto-oikeudessa. Hallinto-oikeus kuitenkin hylkäsi valituksen 19.12.2014. Yli vuoden kestävä prosessi tuli päätökseen, ja Krishna-liike oli sen ajan tiloissa vuokralla. (Paljakka 2022.)

Krishna-liikkeelle myytiin myöhemmin vuonna 2019 viranhaltijapäätöksellä alueen tontti, jossa rakennukset sijaitsevat (Kaupunkiympäristön toimiala 2013).

Helsingin kaupungin kanssa tehdyt tonttikaupat onnistuivat valituksesta. Lisäksi Krishna-liike sai poikkeusluvan asemakaavaan toimintaansa, joka palvelee paremmin Krishna-liikkeen toimintaa, kuten luostaritoimintaa ja ravintolatoimintaa. (Loponen 2021.)

3.5 Median uutisointi

Krishna-liikkeen tilahanke oli isosti esille sanomalehdissä. Suuret sanomalehdet, kuten Yleisradio, Helsingin Sanomat, Hufvudstadsbladet sekä Ilta-Sanomat uutisoivat aiheesta.

Muita uutisoivia tahoja olivat mm. Rakennuslehti, Kansan Uutiset sekä yksittäiset henkilöt omien blogikirjoitusten kautta. Näissä ei erikseen nostettu Krishna-liikkeen kokemuksia vaan uutisointi perustui muiden sanomalehtien lainaamiseen.

Krishna-liikkeen silloisen projektijohtajan ja nykyisen Krishna-liikkeen johtajan Tapio Paljakan (2022) mukaan Krishna-liike otti yhteyttä mediaan, jotta heidän kokemuksensa epäoikeudenmukaisesta päätöksenteosta olisi tullut avoimeen tietoon. Paljakan (2022) mukaan uutisoinnista poikesi paljon julkisuutta ja sympaattisia toivotuksia Krishna-liikkeelle. Helsingin kaupunki vastaantulo Malminkylän kartanon liittyen saattoi myös Paljakan (2022) mukaan olla osasyynä merkittävä julkisuus.

Tutkimuksen kannalta on merkittävää tietää, miten media valitsee uutisoitavan aiheen ja siihen liittyvän näkökulman, etenkin kun kyseessä on kahden tai useamman tahon välinen riita. Haastattelin aiheita varten toimittaja ja Tampereen yliopiston lukuvuoden 2020–2021 journalistiikan työelämäprofessoria Reetta Rättyä. Lisäksi tutkin aiheita kehystämisen teorian avulla.

3.5.1 Miten media kehystää uutisia?

Tutkimuksen kannalta on tärkeää ymmärtää median tarkoituksena koskien heidän tekemiä uutisiaan. Mediatutkimuksessa asiaa kuvaillaan kehyksen (frame) käsitteen avulla. Kehyksen avulla auttaa ymmärtämään toimittajan lähtökohdan uutisoitavaan asiaan. Kehyksen käsitteellä tarkoitetaan sitä, miten toimittajat järjestelivät suuren tietomäärän sovittamalla siihen tiettyjä kehyksiä. Kehyksen avulla voidaan tiedostamatta taikka täysin tiedostaen valita tietynlainen viitekehys uutisoitavalle asialle, ja saada se näyttämään siten tietynlaiselta. (Karvonen 2000.)

Kehyksen käsitteen luojana pidetään Erving Goffmania (1974), joka kuvaili kehystä malleiksi, jotka auttavat hahmottamaan ja tunnistamaan tapahtumia ja asioita.

Kehyksen tavoitteena on tuoda esiin monimutkaisten kokonaisuuksien tietynlaisia puolia, jolloin tietyt ajatukset näkyvät olennaisina, kun taas toiset näkökulmat saattavat jäädä marginaaliin. Samasta asiasta voidaan kertoa eri kehyksien kautta eri asioita. (Entman 1991, 9.)

Kehyksen avulla tuodaan esiin minkä tahansa tapahtuneella asialla on väliä. Ne luovat tietynlaisia tapoja diagnosoida ongelmaa tai ehdottaa ongelmaan ratkaisuja (Entman 1993, 51–58.)

Reetta Rätty (2022) kertoo, miten toimituksissa muodostetaan uutinen ja miksi jokin asia nousee uutisiin. Kaupunkijournalismin näkökulmasta tilan kysymykset kuten kuka tilaa hallitsee tai kenelle se annetaan ovat mielenkiintoisia. Asiaan liittyvät lisäksi kaavasääntöihin ja juridiikkaan liittyvät seikat. Kyse on perinteisestä asetelmasta, ja siitä että kuka hallitsee asiaa riippumatta, onko kyse uskonnollisesta yhteisöstä, elinkeinoelämästä tai nuorista. Kuitenkin niin, että yleisesti yhteiskunnalle vieras asia herättää isomman mielenkiinnon. Kyse on tavallisesta kiistasta, joka toimittajia kiinnostaa. (Rätty, 2022.)

Rädyn (2022) mukaan toimittajille voi olla lisäksi oletuksena tehdä uutisoitavan asian lisäksi ”kainalojuttu” aiheen osapuolista, jotka ovat mahdollisesti lukijakunnalle tuntemattomia. Esimerkiksi Puotilan kartanon tapauksessa esitellä Krishna-liikettä ja Puotilan kartanoa enemmän.

Rädyn (2022) mukaan toimittajilla on oletuksena kuunnella molempia osapuolia kiistassa, mutta varsinkin kiinnostuksen kohde on se, että kuka tilaa kaupungissa hallitsee. Journalismissa kiista on kiinnostavampi, kuin sen osapuolet. (Rätty 2022.) Myös vallitsevat valtasuhteet vaikuttavat toimituksissa aiheen kiinnostavuuteen.

Rädyn (2022) mukaan toimitusten taustalla voi olla näkökulma, jossa evankelisluterilainen kirkko hallitsee isoja kiinteistöomaisuuksia kaupungissa, ja rinnalle

nousee muita uskonnollisia toimijoita nimenomaan tilahankkeiden kautta. Toimitukset peilaavat näkökulmia myös yhteiskunnan tilaan. (Räty 2022.)

Kenen ääni kuuluu yhteiskunnassa, on keskeinen kysymys. Vahvemmillä osapuolilla on yleensä palkattuna yhteiskuntasuhteiden hoitamisen (PR) ja viestinnän ammattilaisia sekä heillä yhteydet toimittajiin eri medioissa. On tietoa, että keneen kannattaa ottaa yhteyttä, jos haluaa viestinsä läpi. Tätä tietoisuutta toimittajilla monesti on, ja joutuvat miettimään tasapainoa kirjoittaessa uutisartikkelia, jonka ensisijainen tarkoitus on tuoda esiin kiinnostava kiista. (Räty 2022.)

Krishna-liikkeen tapauksessa Rädyn (2022) mukaan kyseessä oli ”surullinen tarina”, mikä Krishna-liikkeellä oli huonosti menneen prosessiin johdosta. Helsingin kaupunkia ei voi syyllistää kokonaisuutena, paitsi asiaa hoitavaa lautakuntaa, sen poliitikkoja sekä asiaa valmistelevia virkamiehiä. Tässä tapauksessa, kyse ei ollut suuresta organisaatiosta, joka käytti voimia Krishna-liikettä vastaan median näkökulmasta vaan se Krishna-liikkeen kokemaa epäoikeudenmukaisuutta. (Räty 2022.)

4 TUTKIMUS

4.1 Metodi ja aineistokeruutapa

TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Menetelmät

Tämän tutkielman aineistonkeruumenetelmäksi valittiin puolistrukturoitu haastattelu eli teemahaastattelu, koska tässä työssä kokemuksia kerättiin viideltä henkilöltä Krishna-liikkeen tilahankkeeseen liittyen. Teemahaastattelu sopii erityisesti sen vuoksi, että siinä voidaan saada tietoa halutusta aiheesta suoraan henkilöiltä, jotka voivat tuoda heidän kokemukseensa perustuvan näkemyksensä tutkittavasta aiheesta (Tuomi & Sarajärvi 2018, 84 – 85). Laadullisissa tutkimuksissa yleinen aineistonkeruumenetelmä on teemahaastattelu (Kananen 2014, 76).

Teemahaastatteluksi kutsutaan keskustelunomaista tilannetta, jossa haastateltavan kanssa lähdetään liikkeelle ennakolta valittujen teemojen perusteella ja edetään aiheeseen liittyviin tarkentaviin kysymyksiin (Tuomi & Sarajärvi 2018, 87). Teemahaastattelun tarkoituksena on etenkin löytää merkityksellisiä vastauksia, joiden avulla on tarkoitus ratkaista tutkimusongelma (Tuomi & Sarajärvi 2018, 88). Teemahaastattelun keskiössä ovat haastateltavan omat tulkinnat käsiteltävistä asioista (Tuomi & Sarajärvi 2009, 75).

Teemat ja haastattelukysymykset on johdettu tutkimuksen viitekehystä. Haastattelukysymykset on pyritty muotoilemaan niin, että ne saadaan kattamaan laajoja haastateltavaan ja aiheeseen liittyviä teemoja, jotta niistä voi saada vastauksia ja sellaisia huomioita, joita ei osattu etukäteen odottaa (Kananen 2014, 76). Teemahaastattelu menetelmänä hyödyttää tutkimuksessa siten, että kysymyksiä voi esittää haastateltavalle vapaassa järjestyksessä sekä esittää tarkennusta hakevia kysymyksiä vastaajan eri nostoihin (Tuomi & Sarajärvi 2018, 88).

Aineiston analysointimenetelmäksi valittiin sisällönanalyysi. Sisällönanalyysi sopii hyvin tämän työn analysointimenetelmäksi, koska sisällönanalyysin avulla voidaan erilaisia dokumentteja analysoida järjestelmällisesti ja objektiivisesti (Tuomi & Sarajärvi 2018, 117). Sanalla dokumentti tarkoitetaan, mitä tahansa kirjallisessa muodossa olevaa materiaalia, kuten haastatteluita ja artikkeleita (Tuomi & Sarajärvi 2018, 117–119). Edellä menetelmäkohdassa kuvatun teemahaastattelun lisäksi toisena analyysin kohteena on mediassa uutisoidut artikkelit, joissa Krishna-liikkeen kokemukset ovat nostettu esiin haastatteluiden tai sitaattien kautta. Olen tutkinut mediassa

kirjoitettuja artikkeleita ja kirjoituksia, joissa ilmenee asioita, jotka ovat merkityksellisiä tutkimuksen kysymysten selvittämiseksi.

Media-aineistossa kerrotut kokemukset ovat eri analyysikohde kuin minulle haastatteluissa kerrotut kokemukset, sillä median välittämät kokemukset on kerrottu eri henkilöille eri tilanteessa, ja artikkeliin nostetut kommentit ovat yhden henkilön antamia. Tämän lisäksi mediat ovat käyneet läpi omat reunaehdot ja kehystäneet asian omasta näkökulmasta. Mediassa nousseet kommentit tulevat Krishna-liikkeen silloisen johtajan Timo Kuivasen suusta. Sisällönanalyysin avulla pyrkimyksenä on analysoida näitä artikkeleita ja Krishna-liikkeen silloisen projektin osallisia. Sisällönanalyysi pyrkii menetelmänä kuvaamaan tutkittavasta aiheesta tiivistetyn ja yleisen kuvan. Sisällönanalyysi on siis tekstianalyysiä, jossa etsitään teksteille merkityksiä ja pyritään kuvamaan aineiston sisältöä sanallisesti. (Tuomi & Sarajarvi 2018, 117–119.) Aineiston analysointiprosessista jäljempänä kohdassa 4.2.

Aineiston keruun vaihe

Perehdyttyä Krishna-liikkeen tilahankkeeseen liittyviin artikkeleihin ja uutisiin sekä tutkittavaan aiheeseen, seuraavana vaiheena oli yhteydenotto nykyiseen Krishna-liikkeen johtajaan, Tapio Paljakkaan, haastattelujen järjestämiseksi. Ensitaapaamisessa kävimme hänen kansansa läpi, mitä tutkimusta teen ja miksi tutkittava aihe on tärkeä. Paljakka esitti, ketkä kaikki olivat aktiivisia silloisessa projektissa. Haastateltaviin oltiin yhteydessä puhelimitse ja kasvotusten, jossa heille esiteltiin maisteritutkielman tutkimusaihe ja myös se, että haastattelusta kieltäytyminen ei vaikuta työn sisältöön eli korostettiin vapaaehtoisuutta. Tapio Paljakan ehdottamat haastattelevat suostuivat haastatteluihin. Näin sitten valittiin haastateltavat tähän työhön.

Kokemukset on kerätty haastatteluiden avulla viideltä Krishna-liikkeen jäseneltä, joilla oli erilaiset roolit Krishna-liikkeen tilahankkeessa. Osa haastateltavista ovat anonymisti ja osa ovat kertoneet kokemuksensa omalla nimellä ja silloisella titelillä tutkimuksen hyväksi. Haastatteluihin osallistuivat liikkeen nykyinen johtaja ja silloinen hankkeen projektipäällikkö Tapio Paljakka (s. 1971), luostarin pitkäaikainen asukas Kari Akkanen (s. 1959), luostarin entinen asukas Aatos Orava (s. 1979) sekä kaksi nimettömänä pysyvää perheellistä seurakunnan jäsentä, joista toinen työskentelee akateemisella kentällä ja toinen yritysmaailmassa IT-alalla.

Haastattelujen kulku

Haastattelut toteutettiin helmikuun ja maaliskuun aikana päivinä, jotka olivat haastateltaville sopivia ajankohtia haastattelun toteuttamiselle. Paljakan ja Akkasen

haastattelut järjestettiin kasvotusten ja loput järjestettiin etäyhteydellä. Kaksi haastateltavaa olivat englanninkielisiä puhujia, joten haastattelu pidettiin englanniksi. Kaikki haastattelut taltioitiin litteroinnin mahdollistamiseksi. Haastattelut olivat kes-
toltaan keskimäärin 30–45 minuuttia.

Haastateltavilta kysyttiin alkuun yleisiä ajatuksia tilahankkeeseen liittyen, kuten mistä koko asia alkoi ja mitkä olivat ensivaikutelmat asiaan liittyen. Näillä kysymyksillä haluttiin päästä itse aiheeseen, jotta haastateltavat avautuisivat pikkuhiljaa ja jännitys poistuisi heiltä. Tämän jälkeen on menty itse asiaan, joka on ollut luonnollinen keskustelutilanne haastateltaville. Eri haastateltavien kohdalla on pyritty kysymään samoja asioita, mutta kuitenkin huomioiden heidän roolinsa tilahankkeessa.

Haastattelun aikana haastateltavat saivat vapaasti kertoa kokemuksistaan Krishna-liikkeen tilahankkeeseen liittyen. Puolistrukturoitu teemahaastattelu mahdollistaa tarkentavien jatkokysymysten esittämisen, joita myös kysyttiin haastattelun aikana riittävän tiedonsaannin takaamiseksi. Lopuksi haastateltavat saivat vapaasti kertoa muita aiheeseen liittyviä kokemuksia, joita he olivat halukkaita jakamaan.

4.2 Aineiston analysoinnin prosessi

Ensiksi haastatteluaineisto kuunneltiin läpi ja samalla litteroitiin Word-tiedostoon. Sisältöanalyysin ensimmäisessä vaiheessa aineisto pelkistetään niin, että aineistosta etsitään tutkimustehtävää kuvaavia ilmaisuja ja niistä tehdään pelkistetyt ilmaukset (Tuomi & Sarajärvi 2018, 123–124). Pelkistetyt ilmaukset on listattu Excel-taulukkaan niin, että siinä lukee asian ilmaisijan nimi, alkuperäinen ilmaisu ja siitä pelkistetty versio. Samaa ilmiötä kuvaavat ilmaukset ryhmiteltiin omaksi ryhmäksi, joista muodostuivat alakategoriat ja nämä kategoriat on nimetty aineiston sisältöä kuvaavalla käsitteellä eli teemalla (Tuomi & Sarajärvi 2018, 123–124).

Teemoittelussa esiin nousee yleensä yllättäviä asioita, joista haastateltavat ovat halunneet erityisesti mainita (Ojasalo, Moilanen & Ritalahti 2015, 110). Krishna-liikkeen tilahankkeeseen osallistuvien haastateltavien mielestä nämä olivat erityisesti ne kokemukset, jotka he kokivat Puotilan kartanon -tapauksessa. Teemoittelevalla sisälönanalyysillä on pyritty vastamaan tutkimuskysymyksiin, eli millaisia olivat projekteissa mukana olleiden Krishna-liikettä edustavien kokemukset tilahankkeesta ja sen aikana tapahtuneista merkittävää julkisuutta herättäneistä tapahtumista.

Tämän työn teemoiksi muodostuivat haastattelun ja artikkeleiden perusteella 1) Syrjinnän tunne, 2) pettymys prosessiin ja luottamuksen menetys, 3) toiveikkuus ja 4)

tyytyväisyys nykytilaan. Nämä teemat käsitellään yksitellen kohdassa viisi. Koko aineiston analysoinnin prosessin ajan on pyritty ottamana huomioon eettisyys ja luotettavuus, josta jäljempänä kohdassa kuusi.

5 TULOKSET

5.1 Taustakysymykset

Haastattelin viittä eri Krishna-liikkeen edustajaa, jotka olivat mukana tilahankkeessa. Osa haastateltavista ovat anonyymisti ja osa ovat kertoneet kokemuksensa omalla nimellä ja silloisella tittelillä tutkimuksen hyväksi. Haastatteluihin osallistuivat liikkeen nykyinen johtaja ja silloinen hankkeen projektipäällikkö Tapio Paljakka, luostarin pitkäaikainen asukas Kari Akkanen, luostarin entinen asukas Aatos Orava, sekä kaksi nimettömänä pysyvää suomessa asuvaa intialaistaustaista perheellistä seurakunnan jäsentä. Haastattelukysymyksissä on kysytty tilahankkeen kokemuksia projektiin osallistuneilta.

5.2 Teemat

Haastatteluiden pohjalta nousi esiin neljä teemaa, joita jokainen haastateltava korosti. Teemat ovat 1) syrjinnän tunne, 2) pettymys prosessiin ja luottamuksen menetys, 3) toiveikkuus ja 4) tyytyväisyys nykytilaan. Teemat kuvastavat hyvin myös tilahankkeen kulkua, jossa ensiksi tuli Helsingin kaupungin puolelta epäonnistunut Puotilan kartanon tarjouskauppa ja Krishna-liikkeelle epäsuotuisa lautakunnan päätös sekä myöhemmin mediauutisoinnin myötä uusi tarjouskauppa ja Krishna-liikkeelle tarjottu Malminkylän kartano.

5.2.1 Syrjinnän tunne

Haastatteluiden sisällössä nousi esiin vahvasti yhdeksi teemaksi syrjinnän tunne. Haastatteluista ilmeni selkeitä viittauksia syrjinnän tunteeseen, joita haastateltavat kokivat tilahankkeessa vastapuolen ja alueen asukkaiden toimesta. Krishna-liike ja yleisesti hindut ovat pieni vähemmistö Suomessa. Yksi perustelu syrjinnän tunteesta oli lautakunnan päätöksistä välittyvät poliittiset perusteet olla myymättä tilaa Krishna-liikkeelle.

”Tuo selkeä ilmiö, josta selkeästi puhuttaisiin nykyään enemmän, tuo Not In My Backyard, Nimby) -ilmiö oli se mitä siinä tapahtui. Yksinkertaisesti Hare Krishnoja ei haluttu tuonne.”

Kokemuksista välittyi myös se, että Hare Krishna -yhteisöä haluttiin estää tule-
masta Puotilan alueelle. Eräs haastateltava nosti esiin, ettei Krishna-liikkeelle haluttu myydä Puotilan kartanoa, sillä kyse oli niin sanotusta Nimby eli Not In My Backyard -ilmiöstä, jossa asukkaat vastustavat heidän mielestensä epämieluisia kaavailtuja asioita asuinalueelleen.

Eräs haastateltava korosti, että kaupungin päätöksenteon ei pitäisi olla riippuvainen ”naurettavista huolenaiheista”, joita osa asukkaista nostivat. Näitä olivat muun muassa pelko musiikin voimakkuudesta tai suitsukkeiden tuoksun leviäminen.

”After doing all this there was no valid reason not to locale the Puotila Manor to ISKCON. There were many supposedly laughable concerns raised: music being played, incences... and all that (temple things). So it felt like something was not right in the decision-making. Things are not considered in fair a manner. Whatever we which we were supposed to get rightfully after following all the processes, were not given to us. And I thinki we being ISKCON, a religious thing, it played a big part in that. And that was the first time, I felt there is a discrimination against us. But yes, I strongly feel that the decision was discriminating against us. It is not fair.”

Suomeksi käännettynä: ”Kaiken tämän jälkeen, ei ollut mitään järkevää syytä, etteikö Krishna-liike pääsisi muuttamaan Puotilan kartanoon. Siellä oli todella naurettavia huolenaiheita mitä nostettiin: musiikinsoitto, suitsukkeet ja kaikki sellainen (temppeliasiat). Joten tuntui siltä, että kaikki ei ollut oikein päätöksenteossa. Asioita ei käsitelty asianmukaisella tavalla. Se mitä meidän piti saada oikeudenmukaisesti, ei meille annettu kaiken tämän jälkeen. Minä luulen, että me ollessamme Krishna-liike, uskonnollinen asia, oli merkittävä asia. Ja se oli ensimmäinen kerta, kun minä koin, että siellä oli syrjintää meitä vastaan. Mutta kyllä, minä todellakin koen, että päätös oli meitä kohtaan syrjivä. Se ei ole reilua.”

Intialaistaustaisille seurakunnan jäsenille syrjinnän tunne oli ennennäkemätön, sillä he eivät voineet uskoa, että Suomen kaltaisessa avoimessa maassa olisi päätöksiä tehty epäoikeudenmukaisella tavalla tai syrjitty toista osapuolta.

5.2.2 Pettymys päätöksentekoprosessiin ja luottamuksen heikentyminen Helsingin kaupunkiin.

Toinen vahvasti esille noussut teema oli pettymys päätöksentekoprosessiin, jonka myötä luottamus Helsingin kaupunkiin oli heikentynyt. Eräs haastateltavista nosti esiin:

”Me tiedettiin, että tämä ei mene ollenkaan oikein tämä projekti, kuten puolueettoman asiallisen tarjouskilpailun tulisi mennä. Me teimme kuitenkin siinä sen ponnistuksen. Soitettiin jopa lautakunnan jäsenille ja kysyttiin tilanteesta. Me saatiin käytännössä katsoen ihan selkeä vastaus, että ”ette te kyllä tätä saa, ette saa Puotilan kartanoa, se on ihan selvä”. Se oli juuri ennen lautakunnan kokousta, jossa päätettiin myydä Puotilan-seuralle. Sen seurauksena oltiin todella todella todella pettyneitä ja me ei jätetty asiaa siihen. Ruvettiin taistelemaan asian puolesta, olimme menossa hallinto-oikeuteen asti.”

Jo pitkään tarjouskilpailun päätyttyä Krishna-liike odotti päätöstä. Kun mitään ei kuulunut, lähti projektiryhmä selvittämään missä vaiheessa päätöksen eteneminen on. Matkan varrella projektiryhmälle selkeni, että tarjouskilpailun säännöt eivät olleet samanlaisia kaikille, vaan Puotilan kartanon -puolesta nimisen ryhmän tarjous oli otettu mukaan määrääjän jälkeen. Lopullisen päätöksen myötä, jossa Puotilan kartano myytiin Krishna-liikkeen sijaan Puotilan kartanon puolesta -nimiselle ryhmällä seurasi suuri pettymys päätöksentekoprosessia ja päätöstä kohtaan.

Pettymykseen vaikutti lisäksi suuri taustatyö, joka oli tehty tarjouskilpailuun osallistuessa. Kokemuksista välittyi myös poliittisen pelin likaisuus, joka kohdistui Krishna-liikkeeseen. Pettyneisyyteen vaikutti myös se, että tämänlaisissa asioissa toimijoiden mukaan politikoinnin ei tulisi olla etusijalla vaan rehellinen tarjouskilpailuprosessi. Eräs haastateltavista jäi myös pettyneenä pohtimaan, oliko päätöksentekoon liittynyt jonkinlaista lahjontaa.

Pettymys päätöksentekoon johtui myös siitä, että kunnollista vastausta ei saatu, että miksi tila myytiin pohjaesityksestä poiketen toiselle tarjouksen antajalle. Vaikka päätöksen teki poliittisista toimijoista koostuva lautakunta, oli päätöksestä jäänyt

huono kokemus vaikuttanut myös projektiryhmän luottamukseen Helsingin kaupungista.

Eräs seurakunnan jäsen kuvaili tilannetta seuraavasti:

"When we came to know that they are not offering Puotila Manor to us. We also knew that they revealed the confidential bidding information to other group in order to support them. This was clear cut discrimination."

Suomeksi käännettynä:

"Kun saimme tietää, että emme saa Puotilan kartanoa, kuulimme myös he (jotkut) olivat paljastaneet tarjouskilpailun luottamuksellisia tietoja toiselle ryhmälle tukeakseen heitä".

Epäoikeudenmukainen päätöksenteko ja luottamuksen menetys Helsingin kaupungin toimintaan aiheutti suurta pettymystä tilahankkeen projektiryhmälle.

5.2.3 Toiveikkuus

Lautakunnan päätöksen myötä tuli laaja uutisointi päätöksenteon prosessista ja Krishna-liikkeen mahdollisesta hallinto-oikeuden valituksesta päätöksen kumoamiseksi. Uusi lautakunta kuitenkin päätyi peruuttamaan tarjouskaupan uudella päätöksellä ja aloittamaan prosessin uusiksi. Tämän myötä kiinteistöviraston virkamiehet etsivät uuden tilan Krishna-liikkeelle. Tilaksi valikoitui Malminkylän kartano, joka nähtiin lopulta Krishna-liikkeen toimesta parempana vaihtoehtona kuin Puotilan kartano. Luostarin asukas totesi:

" Se oli tämmöinen positiivinen ajatus, että he niin kuin se oli sellaista, että he haluavat auttaa oikeastaan. Se oli heidän sellainen virhe siellä, että he ne halusivat korjata sen virheensä. Tietenkin siinä oli sellainen toiveikas ajattelu sillä hetkellä, että jotain tapahtuu. Tässä tapauksessa ei enää ollut sellaisia poliittisia asioita mukana. Siellä oli kuitenkin tällainen pieni viivytys, mutta sekin meni sitten ohitse."

Kokemuksista välittyi, että uuden tilan ehdottaminen oli merkki kaupungin myöntämästä virheestä Puotilan kartanon tarjouskilpailussa ja myös osoitus sovinnosta sekä auttamisen halusta.

Malminkylän kartanon myötä heräsi toiveikkuutta projektiryhmän jäsenten keskuudessa. Uusi ehdotus paikasta oli suuri helpotus yhteisölle. Kokemuksista nousi esiin Malminkylän kartanon parempi kunto, paremmat liikenneyhteydet sekä lämpimämpi vastaanotto naapurustossa. Lisäksi Malminkylän kartanon mukana paljon maa-aluetta toiminnalle, joka nähtiin hyvänä asiana.

Vaikka naapurissa asuva yksityishenkilö teki kunnallisvalituksen Malminkylän kartanon myyntipäätöksestä, ei se merkittävästi vaikuttanut kokemuksiin uudesta paikasta ja ympäristöstä. Kokemuksista nousi myös kaupungin auttamisen halu Krishna-liikettä kohtaan tilahankkeeseen liittyen. Pienestä kunnallisvalituksen liittyvästä viivästyksestä huolimatta, ei tilanne vaikuttanut politisoituneen lainkaan. Eräs seurakuntalainen kommentoi:

“We were not interested in politics. We were happy this is better than the Puotila.”,

suomeksi käännettynä:

Emme olleet kiinnostuneita politiikasta. Olemme onnellisia, että tämä on parempi kuin Puotila”.

Malminkylän kartanon osalta toiveikkuutta herätti myös parempi tunnetila. Erään seurakuntalaisen sanoin:

“It was like the Lord was testing us to the limit. After seeing, hearing, visiting at the manor it was one of the happiest moment. It was happy moment to be part of that.”

Suomeksi käännettynä: *“Tuntui kuin Jumala olisi koetellut meitä kunnolla. Nähtyään, kuultuaan ja vierailtuani kartanolla, se oli yksi onnellisimmista hetkistä. Oli iloa olla osa sitä hetkeä”*

Uusi ehdotus nähtiin myös Krishnan eli Jumalan apuna yhteisölle, joka lisäsi toiveikkuutta tilahankkeessa. Merkittävänä asiana voi myös nähdä, että uskonnollisen yhdyskunnan tilahankkeessa maallisten asioiden lisäksi myös hengelliset asiat vaikuttavat tekemisen motivaatioon.

5.2.4 Tyytyväisyys nykytilaan

Haastatteluissa kysyin menneiden asioiden lisäksi myös tyytyväisyyttä nykytilaan, kun tilahankkeen päättymisestä oli kulunut noin yhdeksän vuotta. Krishna-liikkeen projektiryhmän kokemuksista välittyi tyytyväisyyttä nykytilaan.

“Minusta oli hyvä ajatus ostaa se paikka, ja kun siinä tarjouksessa oli, että voidaan ostaa myös se maa. Ajattelin, että se on hyväksi ISKCONille pidemmällä tähtäimellä, että on omaa omaisuutta eikä on kaikkialla vaan vuokralla.

Tulevaisuudessa näille temppelein asukkaille tulisi olemaan sellainen, että niillä olisi vähemmän sitä taloudellista huolta. Muistan, kun mä olin siellä temppeleillä mulla oli tosi paljon sitä taloudellista stressiä ja siitä, että saadaan vuokra (Ruoholahdessa”
- Entinen luostarinasukas/munkkiopiskelija

Kokemuksista nousi esiin Malminkylän kartanon kauppojen yhteydessä sovittu tontin osto-optio, joka nähtiin todella hyvänä asiana. Samanlaistan optiota ei Puotilan kartanon kaupoissa olisi ollut. Krishna-liikkeen omistuksessa olevat rakennukset ja tontti nähtiin tulevaisuuden kannalta varmaksi sijoitukseksi. Eräs munkkiopiskelija korosti, että Ruoholahden vuokratilojen osalta oli hänellä yleensä pelko, että saadaanko vuokra maksettua ajallaan. Samanlaista pelkoa ei omistuksessa ole. Tontin-osto-optio nähtiin myös eräänlaisena positiivisena eleenä Helsingin kaupungilta, sillä samanlaisia optioita ei yleensä ole.

Nykytilaan liittyen seurakuntalaiset ja munkkiopiskelijat korostivat parempaa vapautta. Malminkylän kartano on kauempana muista naapureista, ja siksi siellä pysyy järjestämään tapahtumia, soittamaan musiikkia ja tekemään tarpeellisia rituaaleja, jotka eivät häiritse naapureita. Malminkylän kartano toimii kokoontumispaikkana kaikille Krishna-tietoisuudesta kiinnostuneille. Eräs seurakuntalainen korosti, että kartanotilat ovat luoneet uuden merkityksen kokoontumiselle ja toiminnanlaadulle.

Tyytyväisyyttä nykytilaan lisäsi myös se, että Malminkylän kartanolle on paremmat liikenneyhteydet ja sen kunto on hyvä - vielä yhdeksän vuotta kauppojen jälkeinkin. Tyytyväisyyttä lisäsi myös ymmärrys siitä, että Malminkylän kartano oli oikeasti se paikka mihin Krishna (Jumala) halusi tulla asustamaan.

5.2.5 Mediassa esillä olevat kokemukset

Krishna-liikkeen projektiryhmän kokemuksia julkisuuteen tulivat ilmi sanomalehtien eri artikkeleiden kautta, joissa oli tuotu Krishna-liikkeen näkökulmia uutisoitaviin aiheisiin. Artikkeleissa pääasiallisesti edusti Krishna-liikkeen silloinen johtaja Timo Kuivanen, jonka kokemukset välittyvät vahvasti artikkeleiden sitaateissa ja nostoissa. Sisältöanalyysin näkökulmasta samat teemat nousevat Kuivasen kommentoissa, kuin Krishna-liikkeen muun projektiryhmän haastatteluissa.

Kuivanen nosti Ylen artikkelissa Puotilan kartanon omistuksesta syntymässä taistelu (9.1.2013) näkökulmiaan tapahtuneesta lautakunnan Krishna-liikettä kohtaan epäsuotuisasta päätöksestä. Kuivanen korosti, että tilanne herättää kummastusta ja

siinä olisi tuntomerkkejä uskontorasismista. Hän perusteli nämä sillä, että kaupungin tekniset periaatteet olivat päinvastaisia. Asiasta uutisoivat myös Helsingin Sanomat (10.1.2013) sekä Hufvudstadsbladet (11.1.2013), jotka nostivat myös Kuivasen uskontorasismiin liittyvän kommentin. Vaikka termi uskontorasismi on lähinnä puhekielen ilmaisu uskontoon perustuvasta syrjinnästä, on Kuivasen edustaman Krishna-liikkeen kokemus lautakunnan toiminnasta ollut hyvin negatiivinen ja tyytymätön.

Samanlaisia näkökulmia tarjouskilpailusta nostettiin myös Ylen 11.1.2013 uutisessa. Uutisessa Kuivanen korostaa, että Krishna-liikkeen mukaan myyntimenetelyssä on yleistä oikeudentajua vastoin sotivia asioita. Hän lisäksi korosti, että asia tutkimisen arvoinen ja Krishna-liike aikoo laittaa ”korkeammat viranomaiset tutkimaan, missä laki ja oikeus kulkee”. Kokemuksesta ilmenee luottamuspulaa asian ympärillä toimiviin viranomaisiin ja lautakuntaan.

Krishna-liikkeen kokemuksista uutisoitiin myös 8.2.2013 Ylellä, jolloin Kuivanen korosti, että päätös ei seuraa yhdenvertaisuusperiaatetta eikä hyvää hallintotapaa ja polkee rumasti tasa-arvoa. Hän sanoi myös, että päätös loukkaa demokratia-arvoja. Samassa artikkelissa Krishna-liike toi esiin valmiuden ratkoa asiaa hallinto-oikeudessa, ellei lautakunta pyörrä päätöstään.

Krishna-liikkeen kokemukset syrjinnästä ja luottamuksen väheneminen asiaa hoitavia viranomaisia ja poliitikkoja kohtaan ovat ilmeisiä. Yleispiirteittäin kokemukset ovat samanlaisia koko projektitiimin kesken.

5.2.6 Näkökulmaerot kokemuksissa

Krishna-liikkeen tilahankkeen projektitiimissä mukana olleiden kokemukset ovat pääosin samanlaisia. Tilan käyttötarpeen osalta löytyy paljon yhteistä, mutta näkökulmaeroja löytyy myös projektitiimiläisten taustojen puolesta. Krishna-liikkeen johto koki tarpeelliseksi uuden tilan tulevaisuutta ajatellen. Lisäksi oma tila vahvistaisi liikkeen asemaa Suomessa. Johdon vastuulla oli iso tehtävä, ja onnistuminen oli käytännössä ainoa vaihtoehto. Munkkiopiskelijat eivät olleet tekemisissä hallinto- tai byrokratia-asioiden kanssa, mutta olivat tukevassa roolissa koko projektin ajan. Tilahanke ei kuitenkaan ollut ainoa aktiviteetti vuosina 2012–2014 vaan tempppelin normaalitoimintaa oli jatkettava olosuhteista huolimatta. Vastuu tästä oli johdon lisäksi myös munkkiopiskelijoilla ja seurakunnan jäsenillä.

Seurakuntalaiset tiimin jäsenet auttoivat mobilisoimaan muita seurakuntalaisia, hinduja, eteläaasialaisia eri yhteisön jäseniä osaksi tätä tilahanketta. Seurakuntalaisille tärkeä tavoite oli, että tulevat sukupolvet voisivat myös hyötyä tempppelin palveluista

ja palvelusta. Parin vuoden työ tilan eteen olisi kantanut hedelmää satoja vuosia eteenpäin. Mukana olevien rooli ja elämäntilanne Krishna-yhteisön osana olivat erilaisia, mutta yhteinen visio Krishna-liikkeen tulevaisuudesta yhdisti mukana olijoita.

6 YHTEENVETO

6.1 Loppupäätelmä

Tämän tutkimuksen aiheena on ollut tutkia virallisen uskonnollisen yhdyskunnan Krishna-liike ISKCON Suomessa vuosien 2012–2014 tilahankkeen projektiryhmäläisten kokemuksia. Tutkimuskysymyksenäni oli selvittää, että millaisia olivat projektissa mukana olleiden Krishna-liikettä edustavien kokemukset tilahankkeesta ja sen aikana tapahtuneista merkittävää julkisuutta herättäneistä tapahtumista.

Tilan merkitys Krishna-liikkeelle on ollut ilmeisen tärkeä, sillä temppeli tilana mahdollistaa paikan rukoilla yhteisön kanssa ja kokoontua etenkin tärkeiden juhlapyhien aikaan. Lisäksi se tarjoaa paikan harjoittaa omaa uskontoaan turvallisessa paikassa. Tilan vaikutus yhteisöllisyyteen on myös merkittävä, sillä Krishna-liike oli ilman vakinaista tilaa Ruoholahdenkadun vuokrasopimuksen päätyttyä ja ennen kuin he saivat Malmikylän kartanon. Väliaikaisten tilaratkaisujen keskellä yhteisöllä ei ollut kunnollista tilaa kokoontua ja oman uskonnon harjoittamisessa oli haasteita.

Tutkiessani Krishna-liikkeen kokemuksia nousi esiin neljä teemaa, joita jokainen haastateltava korosti ja jotka näkyivät myös haastatteluissa. Teemat olivat 1) syrjinnän tunne, 2) pettymys prosessiin ja luottamuksen menetys, 3) toiveikkuus ja 4) tyytyväisyys nykytilaan. Teemat kuvastivat hyvin myös tilahankkeen kulkua, jossa ensiksi tuli Helsingin kaupungin puolelta epäonnistunut Puotilan kartanon tarjouskauppa ja Krishna-liikkeelle epäsuotuisa lautakunnan päätös sekä myöhemmin media uutisoinnin myötä uusi tarjouskauppa ja Krishna-liikkeelle tarjottu Malminkylän kartano.

Haastatteluiden ja media-artikkeleiden perusteella on käynyt ilmi, että Krishna-liikkeen osuus tilahankkeessa oli toteutettu Puotilan kartanon osalta Helsingin

kaupungin antamien ohjeiden mukaisesti. Kuitenkin Helsingin kaupungin oma menettely tarjouskilpailussa oli ollut ennalta sovitusta poikkeavaa ja epäreilua muita tarjouksen antajia kohtaan, sillä kaupunki oli ottanut vastaan tarjouksen määräajan jälkeen. Huolimatta siitä, virkamiesten pohjaesityksenä oli Puotilan kartanon tilan myynti Krishna-liikkeelle. Vaikka Helsingin kaupungin epäreilu menettely ei vaikuttanut taustatyöhön, se antoi mahdollisuuden poliitikoille estää tilan myynti Krishna-liikkeelle tekemällä vastaehdotuksia lautakunnan kokouksessa.

Epäoikeudenmukaisuudesta johtuen Krishna-liikkeen kokemukset Puotilan kartanosta olivat negatiivisia, ja luottamus kaupungin päätöksentekoon heikkeni epäselkeiden toimintamallien ja politikoinnin takia. Vaikka virkamieskunta ja poliittiset luottamustoimijat ovat toimieliminä eri, heijastavat ne kuitenkin Helsingin asukkaille yhteistä kaupunkihallinnon kuvaa.

Krishna-liikkeen saama laaja tuki eri helsinkiläisiltä toimijoilta, asukkailta, suomalaisen uskontokentän toimijoilta, uskontotieteiden ammattilaisilta sekä pohjoismaiden Krishna-liikkeiltä vahvisti Krishna-liikkeen asemaa tilataistelussa.

Krishna-liikkeen kokemukset olivat selkeästi huonoja, mutta Helsingin kaupungin tekemät korjaustoimenpiteet miellyttivät. Malminkylän kartanon tilat olivatkin parempia sen kunnan ja Krishna-liikkeen toiminnan kannalta kuin Puotilan kartanon tilat. Krishna-liikkeen kokemuksiin vaikuttaa myös vanhojen asioiden anteeksiantavaisuus, joka näkyy heidän harjoittaman Vaishnava-filosofian myötä. Haastatteluissa ei pahan toivomista toiselle osapuolelle välittynyt lainkaan. Päinvastoin tapahtunut nähtiin loppujen lopuksi Krishnan eli Jumalan suunnitelmana.

Krishna-liikkeen kohtelusta uutisoitiin paljon ottaen huomioon, että kyse oli pienestä uskonnollisesta yhdyskunnasta ja tilahanke kosketti pientä aluetta isossa Helsingin kaupungissa. Kuitenkin kaupunkijournalismin näkökulmasta aiheen kiinnostus ylitti uutiskynnyksen ja Krishna-liikkeen kohtelu tuli julkiseksi. Voisi kysyä, että jos tämänlaista oli noin yhdeksän vuotta sitten, niin olisiko tänä, aktiivisen sosiaalisen median, aikana uutisointi ja kiinnostavuus ollut suurempi?

Pohdittavaksi jää, että onko tämä tapaus Krishna-liikkeen tilahankkeesta vain jäävuoren huippu kunnallisessa päätöksenteossa, jossa virkamiesten valmistellut päätökset kumotaan poliittisin perustein poliitikkojen omien intressiryhmien eduksi?

6.2 Tutkimuksen luotettavuus

Tutkimuksen luotettavuuden arviointi on tärkeää, vaikka tutkimukset pyritään tekemään virheettömästi. Luotettavuuskysymyksistä puhuessa esiin nousee kysymys tutkimuksen totuudesta ja objektiivisuudesta. Tutkimuksen luotettavuuteen ei kuitenkaan liity yhtä selkeää ohjetta eli sitä, kuinka luotettavuuden arviointi tulisi tehdä, koska työ yleensä arvioidaan yhtenä kokonaisuutena eli tehdyn työn systemaattisuus korostuu tällöin. Tutkimuksen luotettavuuden arviointi laadullisissa tutkimuksissa pyritään kuitenkin tekemään reliabiliteetin ja validiteetin avulla. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 158–163.)

Validiteetti tarkoittaa sitä, että onko tässä työssä tutkittu juuri ”mitä on luvattu” (Tuomi & Sarajärvi 2018, 160). Tällöin arvioitavaksi tulee oikean menetelmän valinta, koska sen avulla on saatu tieto tutkimusta varten (Hiltunen 2009, 3). Tässä tutkielmassa aineistonkeruumenetelmäksi valittiin puolistrukturoitu haastattelu. Tämä sopii mainiosti tähän tutkittavaan aiheeseen, koska sen avulla haastateltavat pystyvät avoimesti kertomaan heidän kokemuksistaan Krishna-liikkeen tilahankkeeseen liittyen. Tutkimuksessa ei haluttu ennalta määrätä haastateltavien vastauksia, vaan enemmänkin tarkoituksena oli ohjata heidät kertomaan heidän kokemuksistaan Krishna-liikkeen tilahankkeeseen liittyen.

Toisena vaihtoehtona olisi ollut kysely, mutta tutkimukseen osallistuvien henkilöiden (haastateltavien) pieni määrä ja kysymysten luonne, jotka vaativat vuorovaiikutusta ja esiin nousevien asioiden perusteella jatkokysymyksiä, määrittivät sen, että puolistrukturoitu haastattelu on paras vaihtoehto tähän tutkimusaiheeseen ja tutkimuksen luonteeseen. Sisällönanalyysin perusteella on pyritty analysoimaan saatua haastatteluaineistoa ja niitä artikkeleita tai uutisia, jotka liittyivät Krishna-liikkeen tilahankkeeseen. Sisällönanalyysi sopii hyvin tämän työn analysointimenetelmäksi, koska sisällönanalyysin avulla voidaan erilaisia dokumentteja analysoida järjestelmällisesti ja objektiivisesti (Tuomi & Sarajärvi 2018, 117).

Pelkkien oikeiden tutkimusmenetelmien valinta ei yleensä riitä, vaan täytyy myös osata valita oikea tutkimuskohde ja riittävä määrä aineistoa, koska se vahvistaa tutkimuksen validiteettia (Hiltunen 2009, 3–8). Kohderyhmä on sopiva tutkittavaksi, koska työssä on haastateltu niitä henkilöitä, jotka osallistuivat silloiseen Krishna-liikkeen tilahankkeeseen. Kaikki haastateltavat ovat olleet Krishna-liikkeen ehdottamia henkilöitä, jotka olivat osallisena Krishna-liikkeen tilahankkeessa. Tässä työssä on haastateltu yhteensä viittä henkilöä, joilla oli erilainen rooli projektissa, joka on riittävä ja melko kattava, sillä heidän arvokas kokemuksensa tilahankkeessa on

ainutlaatuinen mitä kukaan muu taho ei voisi samalla tavalla esittää. Nämä seikat vahvistavat tutkimuksen validiteettia.

Reliabiliteetilla tarkoitetaan sitä, että ovatko tutkimustulokset toistettavissa (Tuomi & Sarajärvi 2018, 160), eikä ne anna sattumanvaraisia tuloksia (Hirsjärvi, Remes ja Sajavaara 2007, 226). Kuka tahansa, joka tekisi samanlaisen tutkimuksen ja samanlaisella tutkimusmenetelmällä Krishna-liikkeen tilahankkeesta, tulisi saamaan samanlaiset tutkimustulokset, koska kyseessä ei ole minkäänlainen sattumanvaraisuus. Reliabiliteettia lisää myös se, että tutkimustulokset on saatu tutkimusaineistosta. Samat haastattelukysymykset on pyritty kysymään kaikilta haastateltavilta, mutta kuitenkin huomioiden heidän roolinsa projektissa sekä haastattelu menetelmänä on ollut sama kaikille haastateltaville, joka myöskin lisää tutkimuksen reliabiliteettia. Yksi reliabiliteettia heikentävä seikka on kuitenkin se, että Puotilan kartano tapauksesta on kulunut noin yhdeksän vuotta, joten mahdollisesti kaikki haastateltavat eivät muista asioita tarkasti koko projektista.

Tutkimuksen luotettavuutta lisää se, kuinka tutkimuksen vaiheet on pyritty raportoimaan raportissa (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2007, 227). Tutkimustulokset ovat sitä selkeämpiä ja ymmärrettävempiä, mitä yksityiskohtaisesti tutkimuksen toteutus kerrotaan (Tuomi & Sarajärvi 2018, 164). Tässä tutkielmassa on selkeästi kerrottu tutkimuksen kulku vaihe vaiheelta, jotta lukijalle muodostuisi selkeä kuva siitä, kuinka tutkimus on toteutettu ja raportoitu. Tällainen raportointi auttaa huomaamaan tutkimustuloksiin vaikuttavat seikat nopeasti, jolloin välttyään mahdollisilta virheiltä.

6.3 Jatkotutkimuksen kysymykset

Uskontokuntien välisestä yhdenvertaisuudesta puhutaan aika ajoin julkisuudessa. Uskonnolliset yhteisöt nousevat monesti mediassa negatiivisessa sävyssä, kun taas uskonnollisten yhteisöjen rooli rauhanyössä on merkittävä. Moni uskonnollinen yhteisö on vähemmän tunnettu, vaikka heidän vaikutuksensa yhteiskunnassa on merkittävä, etenkin kotouttamisen näkökulmasta. Yhä useampi yhteisö toivoo omia uskonoppien ja kulttuuriarkkitehtuurin mukaisesti rakennettuja pyhäkköjä. Jatkossa on hyvä tutkia, että onko tulevaisuudessa uskonnollisten yhteisöjen mahdollista Suomessa tai Helsingissä rakennuttaa omia tradition mukaisia tiloja uskonnollisille koontumisille tai aktiviteeteille.

LÄHTEET

Anttonen, Senni. 2012. "Ilkivalta uhkaa arvokasta kartanomiljöötä Helsingissä." Yle 12.7.2012

Entman, Robert. 1991. Framing U.S. Coverage of International News: Contrasts in Narratives of the KAL and Iran Air Incidents. *Journal of Communication* 41 (1991): 5.

Entman, Robert. 1993. Framing. Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*, 43:4.

Goffmann, Erving. 1974. *Frame analysis*. New York: Harper and Row.

Helsingin kaupunki. Kaupunginvaltuusto 30.1.2013. Viitattu 17.5.2022
<https://dev.hel.fi/paatokset/paattaja/kvsto/2013/2/>

Hiltunen, Leena. 2009. *Validiteetti ja Reliabiliteetti*. Jyväskylän yliopisto. Viitattu 1.5.2022.
http://www.mit.jyu.fi/ope/kurssit/Graduryhma/PDFt/validius_ ja_reliabiliteetti.pdf

Hirsjärvi, Sirkka, Remes, Pirkko ja Sajavaara, Paula. 2007. *Tutki ja kirjoita*. 13., osin uudistettu painos. Helsinki: Tammi

Huhtanen, Jarmo 2012. "Puotilan kartanosta tuli yllätystarjous." Helsingin Sanomat 21.12.2012

Karvonen, Erkki. 2000. Tulkintakehys (frame) ja kehystäminen. Media & Viestintä, 23(2). <https://journal.fi/mediaviestinta/article/view/61529>

Kananen, Jorma. 2014. Laadullinen tutkimus opinnäytetyönä. Miten kirjoitan kvalitatiivisen opinnäytetyön vaihe vaiheelta. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja - sarja. Tampere: Suomen yliopistopaino Oy - Juvenes Print.

Kaupunkiympäristön toimiala 2013. Yksikönpäällikkö. Viitattu 17.5.2022
https://www.hel.fi/helsinki/fi/kaupunki-jahallinto/paatoksenteko/viranhaltijapaatokset/kaupunkiympariston-toimiala-asiakirja?year=2021&ls=11&doc=Kymp_2019-12-11_Maka_Make_67_Pk&vdoc=U511051003010VH1

Keränen, Tuomas 2013. "Puotilan kartano tulee uudestaan myyntiin." Yle 5.4.2013

Kiinteistölautakunta 2013a. Helsingin kaupunki. Kiinteistölautakunta 10.1.2013. Viitattu 4.3.2022. <https://dev.hel.fi/paatokset/asia/hel-2012-001657/klk-2013-1/>

Kiinteistölautakunta 2013b. Helsingin kaupunki. Kiinteistölautakunta 10.1.2013. Viitattu 4.3.2022.
https://www.hel.fi/static/public/hela/Kiinteistolautakunta/Suomi/Paatos/2013/Kv_2013-04-04_Klk_7_Pk/973C07EC-5DDC-440A-8806-4921B35E7D0E/Liite.pdf

Kiinteistölautakunta 2013c. Helsingin kaupunki. Kiinteistölautakunta 21.1.2013. Viitattu 4.3.2022.
https://www.hel.fi/static/public/hela/Kiinteistolautakunta/Suomi/Paatos/2013/Kv_2013-04-04_Klk_7_Pk/E724F123-814E-416C-8837-FE40B1C9AA70/Liite.pdf

Kiinteistölautakunta 2013d. Helsingin kaupunki. Kiinteistölautakunta 21.1.2013. Viitattu 4.3.2022.
https://www.hel.fi/static/public/hela/Kiinteistolautakunta/Suomi/Paatos/2013/Kv_2013-04-04_Klk_7_Pk/50E499A9-A279-41BA-BAD1-30E8AB9ED121/Liite.pdf

Kiinteistölautakunta 2013e. Helsingin kaupunki. Kiinteistölautakunta 21.3.2013. Viitattu 4.3.2022.

https://www.hel.fi/static/public/hela/Kiinteistolautakunta/Suomi/Paatos/2013/Kv_2013-03-21_Klk_6_Pk/96B93610-7214-4A20-8EEE-345BC623A4F6/Kiinteistolautakunta_poytakirja_21032013-06_julkin.pdf

Kiinteistolautakunta 2013f. Helsingin kaupunki. Kiinteistolautakunta 4.4.2013. Viitattu 4.3.2022.

https://www.hel.fi/static/public/hela/Kiinteistolautakunta/Suomi/Paatos/2013/Kv_2013-04-04_Klk_7_Pk/06004E5A-2793-4139-A9D6-32D1640D98C8/Kiinteistolautakunta_poytakirja_04042013-07_julkin.pdf

Kiinteistolautakunta 2013g. Helsingin kaupunki. Kiinteistolautakunta 27.6.2013. Viitattu 4.3.2022. <https://dev.hel.fi/paatokset/paattaja/klk/2013/13/>

Konttinen, Matti & Keränen, Tuomas 2013. "Puotilan kartanon valitukset hylätään." Yle 21.3.2013.

Krishna-liike ISKCON Suomessa 2022. Meistä. Viitattu 17.5.2022. <https://krishna.fi/meista/>

L 06.03.2003/453. Uskonnonvapauslaki. Viitattu 17.5.2022. <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2003/20030453>

L 10.04.2015/430. Laki valtion rahoituksesta evankelis-luterilaiselle kirkolle eräisiin yhteiskunnallisiin tehtäviin. Viitattu 17.05.2022. <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2015/20150430>

Laitinen, Joonas 2013. "Helsinki pyörsi päätöksen Puotilan kartanon kaupasta". Helsingin Sanomat 5.4.2013

Loponen, Teija 2021. "Krishna-liike sai luvan sauna-keittiörakennukselle." Koillis-Helsingin Lähtitieto 30.6.2021

Martikainen, Tuomas. 2004. "Immigrant Religions in Local Society (2004)" Väitöskirja. Åbo Akademi. <https://urn.fi/URN:ISBN:951-765-180-5>

Mokkila, Maija 2013. "Krishna-liike: Puotilan kartanon myyntipäätös polkee tasa-arvoa." Yle 8.2.2013.

Mokkila, Maija 2013. "Puotilan kartanon omistuksesta syntymässä taistelu." Yle 9.1.2013

Nironen, Saija 2013. "Kartanokaupoista ei tyyllipisteitä heru." Yle 11.1.2013

Ojasalo, Katri, Moilanen, Teemu ja Ritalahti, Jarmo. 2015. Kehittämistyön menetelmät. Uudenlaista osaamista liiketoimintaan. 4. painos. Sanomapro

Opetus- ja kulttuuriministeriö 2005. Rekisteröityjen uskonnollisten yhdyskuntien valtionavustustyöryhmän mietintö. Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2005:15. Viitattu 17.5.2022. <http://urn.fi/URN:ISBN:952-442-917-9>

Paljakka, Tapio 2020a. Suullinen tiedonanto. 29.3.2020.

Paljakka, Tapio 2022. Haastattelu. 6.2.2022.

Patentti- ja rekisterihallitus 2022a. Tilastotietoa sisältävät taulukot lähetetty maisteritutkielman kirjoittajalle 10.5.2022.

Patentti- ja rekisterihallitus 2022b. Patentti- ja rekisterihallitus. 2022. "Uskonnollisen yhdyskunnan perustamisilmoitus". Viimeksi muokattu 10.12.2020 https://www.prh.fi/fi/yhdistysrekisteri/uskonnolliset_yhdyskunnat_0/uskonnollisen_yhdyskunnan_perustamisilmoitus.html

Pauha, Teemu & Martikainen, Tuomas 2017. Lausunto Oasis-hankkeesta. Siirtolaisinstituutti.

Puotilan kartano 2022. Viitattu 4.3.2022. www.puotilankartano.fi

Ruth Illman, Kimmo Ketola, Riitta Latvio & Jussi Sohlberg, toim. 2017. Monien uskontojen ja katsomusten Suomi. Kirkon tutkimuskeskus. Kuopio: Grano Oy.

Sinervä, Jukka 2013. "Puotilan kartanon tulevaisuus ratkeaa huomenna." Yle 26.6.2013

Sjöholm, Johanna 2013. "Krishnoille tarjolla vaihtoehto Puotilan kartanolle." Helsingin Sanomat 11.5.2013

Suomen Hindufoorumi ry 2022. Viitattu 10.1.2022. www.hindufoorumi.fi

Tuomi, Jouni ja Sarajärvi, Anneli. 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. 10., uudistettu painos. Helsinki: Tammi

Tuomi, Jouni ja Sarajärvi, Anneli. 2018. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Tammi

USKOT-foorumi 2022. "USKOT-foorumi edustaa nyt kuutta uskontoa: Suomen Hindufoorumi tarkkailijajäseneksi". 28.4.2022. <https://uskot.fi/2022/04/uskot-foorumi-edustaa-nyt-kuutta-uskontoa-suomen-hindufoorumi-tarkkailijajaseneksi-2/>

Vuokko, Ari 2020. Varapuheenjohtaja. Puhelinhaastattelu 18.3.2020. Haastattelija: Gurmman Saini.

LIITTEET

LIITE 1: Haastattelurungot

Tapio Paljakka, Krishna-liikkeen johtaja ja tilahankkeen projektipäällikkö

1. Mitä tilahankkeessa kävi teidän mielestänne?
2. Oliko päätös suullisesti myönnetty? Oliko teillä paras tarjous määräajan mennessä? Tuliko Puotila-seuran tarjous määräajan jälkeen?
3. Millaisia ajatuksia Puotilan kartanon ostamisen yhteydessä tapahtunut takaisku herätti?
4. Miten ratkaisuun vaikutti mielestäsi se, että olette uskonnollinen yhdyskunta?
5. Millaisen vastaanoton tilahankkeen uutisointi sai yhteisönne sisällä?
6. Saitteko tukea tilahankkeeseen joltakin taholta, keltä?
7. Koitteko, että teillä oli tukea yhteisön ulkopuolella, kuten media, uskonnot tai muut yhteiskunnan toimijat?
8. Olitteko itse yhteydessä lehdistöön?
9. Vedittekö hallinto-oikeuden oikaisu pois, kun teille luvattiin Malminkylän kartano?
10. Voisitteko kuvailla sitä hetkeä, kun Krishna-liikkeelle luvattiin myydä Malminkylän kartano?
11. Oletteko tyytyväisiä nykytilanteeseen?
12. Jotain muita ajatuksia?

Luostarin asukkaat Kari Akkanen (nykyinen) ja entinen asukas Aatos Orava

1. Millaisia ajatuksia tilahanke teissä herätti? Temppeli on kuitenkin myös teidän kotinne, ja Krishna-liike oli ilman temppeliä vuosina 2013–2014?
2. Mikä oli ensireaktionne asiaan, kun kuulitte että teille luvattu tila Puotilan kartano oli kuitenkin myyty toiselle toimijalle Krishna-liikkeen sijaan?

3. Koitteko, että siihen ratkaisuun mitä lautakunta teki, eli sanojesi mukaan meni vastoin virkamiesten esitystä, vaikuttiko siihen ratkaisuun, että olitte uskonnollinen yhdyskunta?
4. Voisitteko kuvailla sitä hetkeä, kun Krishna-liikkeelle luvattiin myydä Puotilan kartanon sijaan Malminkylän kartano?
5. Oletteko tyytyväisiä nykytilanteeseen?
6. Muita ajatuksia?

Seurakuntalaiset (anonyymi)

1. You were one of the active congregation members taking part in the ISKCON Finland temple project. What were your thoughts and objectives in the temple project?
2. In what way did you help ISKCON during the temple project?
3. What kind of feelings or thoughts did the City of Helsinki's promise to sell the Puotila manor to the Krishna movement had in you?
4. What about the final decision not to sell it to the Krishna movement? (And sell it to other business group)
5. Did you feel that there was some discrimination in the decision-making? If yes, please elaborate why do you think so.
6. What kind of feelings or thoughts had in you when the city promised to sell the Malmi Manor (current temple) to ISKCON?
7. Are you satisfied with the current situation?
8. Is there anything else you would like to share?